

มายา

The Mystery of Maya

T120842

ชาลิศา วงษ์มงคล
CHALISA WONGMOGKOL

เลขหมู่.....²⁵.....
เลขทะเบียน.....120842.....
วัน,เดือน,ปี.....27 ส.ค. 2555.....

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

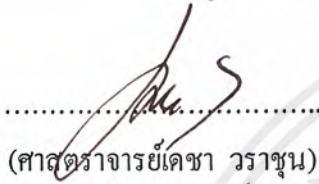
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

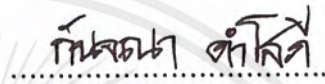
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

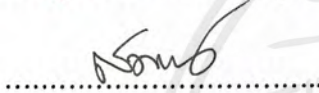
กรรมการ

(ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

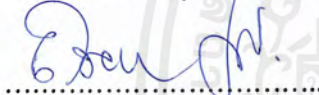
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร ภูเขาชีวะ)

กรรมการ

(อาจารย์ถนอมนวล เดชาคณีวงศ์)

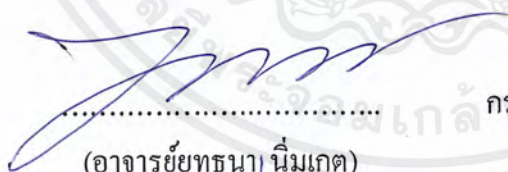
กรรมการ

(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

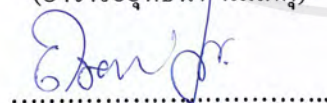
กรรมการ

(อาจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ถนอมนวล เดชาคณีวงศ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มายา
	The Mystery of Maya
ชื่อ	นางสาว ชาลิศา วงษ์มงคล
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553 - 2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ฤทธมนนวล เดชาคณีวงศ์

บทคัดย่อ

มนุษย์ในโลกปัจจุบันได้ละทิ้งการพัฒนาจิตญาณของตนแล้วหันไปต่อสู้ดิ้นรนแข่งขันกันเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ความพอใจ เพราะมนุษย์มีความต้องการทางประสาททั้ง 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง และ กายสัมผัส ทุกครั้งที่ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกดมกลิ่น ลิ้นรับรส กายสัมผัสเย็นร้อน อ่อนแข็ง นั่นคือการรับรู้ทางจิต เช่น รูปสวย เรารับรู้ได้ด้วยตา มองเห็นผ่านเข้ามาทางตา ทั้งที่กายไม่ได้สัมผัส แต่จิตรู้สึกอึดอัดใจ จนทำให้เกิดเกิดความสุขและความรู้สึกต้องการ มนุษย์เราจึงต้องสนองสิ่งเหล่านี้ด้วยการดิ้นด่ำกับสิ่งต่างๆที่ทำให้เกิดพอใจแก่ตนเอง จนบางครั้ง ถึงกับหลงกลวงตัวเอง มอมเมาจิตใจให้หลงใหลวิปลาสไปต่างๆ นานา ดังนั้น จึงต้องพิจารณาให้ละเอียด จนกระทั่งเห็นความเป็นมายาของสิ่งที่ทำให้เกิดความสุข ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงนำความเป็นภาพมายา มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ อาจารย์ ถนอมนวล เตชาคินวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ตลอดจนคณาจารย์ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำแนวทางในสิ่งที่ตั้งมทั้งทางด้านการศึกษา และมอบความคิดที่กว้างไกล

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ด้วยความเคารพอย่างสูง ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด ให้ความรัก เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน เป็นทั้งกำลังใจ เป็นแรงผลักดันในการทำงานให้ไปถึงจุดหมาย เป็นที่ปรึกษา และสนับสนุนด้านการศึกษาดลอดมา ขอขอบพระคุณครอบครัวที่อบอุ่น ขอขอบพระคุณมูลนิธิมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ชาลิศา วงษ์มงคล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	8
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	8
ขอบเขตของ โครงการ	9
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	10
ที่มาของความบรรดลใจ	10
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	16
แนวความคิดสร้างสรรค์	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	21
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	21
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์	31
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	36
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	36
การจัดองค์ประกอบภาพ	44
บทที่ 5 บทสรุป	52
บรรณานุกรม	54
ภาพผลงานศิลปะ	55
ประวัติผู้เขียน	61

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
รูปที่	
1. ที่มาและความคิดสร้างสรรค์	14
2. ภาพประกอบอิทธิพลที่ได้รับ	17
3. ภาพประกอบภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	
3.1 ชุดที่ 1	22
3.2 ชุดที่ 2	25
3.3 ชุดที่ 3	28
4. ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
4.1 รูปทรง	37
4.2 สี	39
4.3 ลึกลับเงาผิว	41
4.4 บริเวณว่าง	43
5. ภาพการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	
5.1 โครงสร้างภาพ	45
5.2 ความกลมกลืน	46
5.3 ความหลากหลาย	47
5.4 ความสมดุล	48
5.5 สัดส่วน	49
5.6 ความเป็นเด่น	50
5.7 การเคลื่อนไหว	51
6. ภาพผลงานศิลปะ	
ชั้นที่ 1	56
ชั้นที่ 2	57
ชั้นที่ 3	58
ชั้นที่ 4	59
ชั้นที่ 5	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความงาม เป็นสิ่งที่มนุษย์พึงปรารถนา เป็นสิ่งสมมติ ที่มนุษย์ใช้เรียกสถานภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลินจำเริญใจ สร้างความสุข และความชื่นชม โดยผ่านการเข้าใจและรับรู้ถึงความสมดุล สัดส่วน ซึ่งแรงดึงดูด ของสิ่งๆนั้น อาจจะเป็นบุคคล สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือ ความคิด ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อผู้ที่รับรู้ มีอำนาจชักจูงจิตใจทำให้เคลิบเคลิ้ม ถ้าเรายังลุ่มหลงกับความงามที่ปรากฏตรงหน้าแต่ไม่อาจจะไขว่คว้าสัมผัสได้นั้น เราก็อาจตกอยู่ในกับดักหลุมพราง โดยที่ไม่รู้เลยว่าแท้จริงแล้ว สิ่งนั้นเป็นเพียงน้ำผึ้งอาบยาพิษหรือ ดอกกุหลาบที่หอมหวานเข้ายวนใจ สีสนสวยงาม แต่แฝงไปด้วยพิษของหนามที่แหลมคม ซึ่งมาในรูปของภาพมายา

ความงามคืออะไร เป็นคำถามที่ไม่มีคำตอบที่ตายตัว เพราะว่าความงามเป็นความรู้สึกเฉพาะตัวภายในจิตใจที่อธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้ยาก มีคนให้คำนิยามความงามต่าง ๆ กันไปแล้วแต่มุมมองว่าเค้ามองทางด้านไหน เช่น มองทางด้านพุทธศาสนา มองทางด้านศิลปะ บางคนอาจมองว่า ความงามคือคนที่มีความจิตใจดี ความงามคือคนที่รูปร่างสวย หน้าตาดี

ราชบัณฑิตยสภาได้บัญญัตินิยามของความงามไว้กว้าง ๆ ว่า ความงาม คือ “ ลักษณะที่เห็นแล้วชวนชื่นชมยินดี และพึงพอใจ ”

การมีชีวิตอยู่ด้วยการใช้ประสาทสัมผัส ทั้งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน รูปธรรม และสิ่งทั้งหลายทั้งจากนรกและสวรรค์ ล้วนแล้วแต่ถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งหนึ่ง ความเป็นจริงจอมปลอมที่ยึดถือตัวตน ได้รับการกระตุ้นปลุกเร้าความรู้สึก ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ด้วยการถูกสร้างขึ้นมาน่าอย่างนับครั้งไม่ถ้วน ของร่างกายและจิต หรือก็คือสิ่งที่มีชีวิต ผ่านทาง โลกต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นมาจากมายา นับครั้งไม่ถ้วน ทั้งจากรูปธรรม และนามธรรม ทั้งระดับต่ำ กลาง และ สูง ทั้งสวรรค์ และนรก แต่สิ่งทั้งหลายที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นสิ่งที่ไม่จริงยั่งยืน มีการเนาเปื่อย ผุพังและสูญสลาย และนั่นคือความเป็นทุกข์ และไม่มีแก่นสาร ตามหลักของสังขธรรมนี้เป็นเพียง การเล่นสร้างปราสาททราย – ตุ๊กตาหุ่นโหว่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้เชื่อ, การหลอกลวงที่มาจากความไม่รู้ (อวิชชา)

ตามหลักของพุทธศาสนา สรรพสิ่งทั้งหลายที่ยังไม่บรรลุถึงนิพพาน และสังขธรรม จะยังคงมีการพัฒนาของทางโลกในด้าน ความต้องการ ความปรารถนา ทั้งในรูปของสิ่งที่มีตัวตนและที่ไม่มีตัวตน จะยังคงเวียนว่ายตายเกิด และแต่ละชีวิตที่เกิดจะดีหรือเลว มีความสุขหรือไม่มีความสุข เบิกบานหรือทุกข์ทรมาน หรือมีทุกข์อย่างรวมกัน ทั้งหมดขึ้นอยู่กับกรรมกระทำดีหรือเลวในอดีต การกระทำ วาจา และ ความคิด ด้วยจิตใจเป็นปัจจัยในการกำหนดสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละคนภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าว โดยย่อ การเวียนว่ายตายเกิด การกลับไปมาอย่างไม่สิ้นสุดระหว่างนรกกับสวรรค์และโลกมนุษย์ จนกว่าจิตของแต่ละสรรพสิ่งตัดสินใจที่จะหยุดกระบวนการ หยุดการมีชีวิตแบบจอมปลอม ที่จะหลุดพ้นจากสิ่งที่กำหนด จากสิ่งที่ผูกพัน เน่าเปื่อย ทนทุกข์ทรมาน เจ็บปวด จากความโลภ ความเกลียด ตัณหา การหลอกลวง ภาพลวงตา และความไม่รู้

หลังจากผ่านการมองอย่างกระจ่างชัดแจ้งแล้ว ก็จะเปลี่ยนเป็นพูดว่า "ร่างกาย, ความรู้สึก, การรับรู้, กิจกรรม และ จิตสำนึก ไม่ใช่ ตัวตน ตัวตนไม่มีร่างกาย, ความรู้สึก, การรับรู้, กิจกรรม, และ จิตสำนึก ร่างกาย, ความรู้สึก, การรับรู้, กิจกรรม, และ จิตสำนึกไม่มีอยู่ในอัตตา อัตตาไม่ได้อยู่ในร่างกาย, ความรู้สึก, การรับรู้, กิจกรรม, และ จิตสำนึก สำหรับบุคคลที่ตามรอยพุทธศาสนาแล้ว สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาในโลกแห่งความฝันเหล่านี้ จะเห็นเป็น สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเหล่านี้ไม่ใช่ของฉัน ไม่ใช่ตัวฉัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่ตัวของฉัน และ ในโลกแห่งความจอมปลอมนี้ ไม่มีตัวตนของสรรพสิ่งที่มีชีวิต ทุกอย่างว่างเปล่า" สิ่งที่ถูกมัดมนุษย์โลกให้ลุ่มหลงอยู่ในสิ่งจอมปลอม สิ่งหลอกลวง มีอยู่ ๑๐ อย่าง

๑. ความเชื่อว่า มนุษย์แต่ละคน จิต หรือ ร่างกาย เป็นสิ่งที่ถาวร
๒. มีความคิดยึดกับ ความเห็นผิด พิธีกรรม กฎเกณฑ์ สิ่งที่เหนือธรรมชาติ
๓. ความสงสัยและความสับสน
๔. ความชอบ การยึดติดกับสิ่งต่าง ๆ ความเสนาหา ความต้องการ ราคะ ความละโมภ
๕. ความเกลียด ความไม่ชอบ ความขัง การมุ่งร้าย การปรารถนาร้าย เจตนาร้าย
๖. ราคะและความปรารถนาในสิ่งที่ป็นรูปธรรม
๗. ราคะและความโลภในสิ่งนามธรรม
๘. การหยิ่งทะนงตัว รวมกับทิฐิและความยะโส ประกาศว่าตัวเองคือ ผู้สร้าง ผู้กระทำ
๙. ความตื่นเต้นดีใจ กับการสร้างสิ่งจอมปลอม สิ่งลวงตา นายา
๑๐. ติดกับสิ่งที่หลอกลวงตัวเอง และความโง่เขลาของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสิ่งลวงตา คิดว่าเป็นสิ่งจริงแท้ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มองไม่เห็นถึงความไม่ยั่งยืน และความทุกข์ในสิ่งที่เป็น และความเจ็บปวดที่ติดมากับสิ่งเสพติดเหล่านี้ ความนึกคิดที่ผิด อยู่ในภาวะของการมีชีวิตอยู่กับสิ่งหลอกลวง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบกับพลังขบขันให้เกิด การทำต่อเนืองและซ้ำ ๆ กันของอัตตา

โดยสรุป พิจารณาพุทธศาสนาเหมือนกับหนทางที่จะหลุดพ้นจากโลกสมมุติ และหนทางหลุดพ้น จากการพึงพอใจและอันตราย จากประสาทสัมผัส ท่านอาจจะลองคิดดูแบบนี้ก็ได้ เหมือนกับการอยู่ในโรงพยาบาลที่มีตมิด มีความสุขสนุกอยู่กับหนังที่ปรุงแต่งขึ้นมา แต่โรงพยาบาลนั้นเก่าแก่มาก ผู้ฟัง กำลังถูกไฟเผาพลาญ และตอนนี้เป็นที่เกิดของการทุกข์ ธรรมะในศาสนาพุทธเป็นป้าของการหลบหนี ถ้าท่านอยากหลุดพ้นจากความทุกข์ ความเจ็บปวดและการทรมาน การเวียนว่ายอยู่กับการเกิดซ้ำแล้วซ้ำอีก การดิ้นรน การผูกพัน การตาย และความทุกข์ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนาคตและอันตรายที่มากับความทุกข์ ท่านก็เดินตามป้ายนั้น พุทธศาสนาเป็นเสมือนป้ายที่บอกว่าเป็นหนทางของความปลอดภัย นี่คือนทางที่จะดับความทุกข์ ขึ้นอยู่กับสรรพสิ่งแต่ละชีวิตว่าจะหลีกเลี่ยงเมื่อไร

ในเชิงจิตวิทยา

สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง ๕ คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัส

สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลที่จะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ได้แก่ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจที่เรียกว่า การเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่พอใจทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย การยอมรับของเพื่อน ส่วนการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่ไม่พอใจหรือไม่พึงปรารถนา นำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้น้อยลง เช่น การลงโทษเด็กเมื่อลืกลืม การปรับเงินเมื่อผู้ขับขี่ยานพาหนะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เป็นต้น มนุษย์โดยทั่วไปจะพึงพอใจกับการได้รับการเสริมแรงทางบวกมากกว่าการเสริมแรงทางลบ

วิธีการเสริมแรงทางบวก กระทำได้ดังนี้

๑. การให้อาหาร น้ำ เครื่องยังชีพ เป็นต้น
๒. การให้เสริมทางสังคม เช่น การยอมรับ การยกย่อง การชมเชย ฯลฯ
๓. การให้รางวัล คะแนน แด้ม ดาว เป็นต้น
๔. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Information Feedback) เช่น การรับแจ้งว่าพฤติกรรมที่กระทำนั้น ๆ เหมาะสม
๕. การใช้พฤติกรรมที่ชอบกระทำมากที่สุดมาเสริมแรงพฤติกรรมที่ชอบกระทำน้อยที่สุด เป็นการวางเงื่อนไข เช่น เมื่อทำการบ้านเสร็จแล้วจึงอนุญาตให้ดูทีวี เป็นต้น

แรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ความเต็มใจของบุคคลในการที่จะอุทิศกายและใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้รับรางวัลเป็นผลตอบแทนการกระทำนั้น ๆ

การจูงใจอาจแบ่งเป็นแรงจูงใจและสิ่งจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งที่คุณคิดว่ามีคุณค่าสำหรับตน แรงจูงใจอาจจะเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้ ถ้าเป็นสิ่งเร้าภายในอาจเกิดจากแรงขับ ดังนั้น จึงควรทำความเข้าใจกับคำว่า “แรงขับ” แรงขับ คือ แรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลอันเนื่องมาจากความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งจูงใจ (Incentives) คือ สิ่งเร้าที่มากระตุ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น รางวัล คำชมเชย

องค์ประกอบที่มีส่วนสัมพันธ์กับแรงจูงใจมี ๒ ประการ

๑. องค์ประกอบภายนอก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมภายนอกที่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

๒. องค์ประกอบภายใน ได้แก่

๒.๑ ความต้องการ (Needs) ถ้าบุคคลมีความต้องการที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จ แรงจูงใจที่จะพยายามทำเพื่อให้ประสมผลสำเร็จจะมีมาก

๒.๒ เจตคติ (Attitudes) หมายถึง ความเชื่อ หรือความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ หากบุคคลมีเจตคติที่ดีต่องาน หัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงาน บุคคลนั้นก็จะมีความสุขหรือความพอใจที่จะทำงานนั้นๆ ตลอดจนพอใจที่จะทำงานกับหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานดังกล่าว ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมาย ได้ทั้งประโยชน์ของตนและองค์กร แต่ถ้าหากเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่องาน ความสำเร็จของงานก็ย่อมจะเปลี่ยนไป

๒.๓ ค่านิยม (Values) เป็นการที่มองว่าสิ่งนั้น ๆ มีคุณค่า ดังนั้นบุคคลจึงพยายามเลือกกิจกรรมที่จะกระทำตามค่านิยมที่ตนมี เช่น ชอบใช้ของนอก เป็นต้น

๒.๔ ความวิตกกังวล (Anxiety) หากบุคคลมีความวิตกกังวลในการทำงานจะทำให้เกิดอุปสรรคได้ แต่ถ้าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอาจจะทำให้ความวิตกกังวลเปลี่ยนไป และสามารถประสมผลสำเร็จในการทำงาน

การรับรู้ (Perception)

การรับรู้ หมายถึง การแปลหรือการตีความจากการรับรู้สัมผัส โดยแปลความหมายออกเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความหมาย หรือที่เรา รู้จัก หรือเข้าใจ มนุษย์สามารถที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัสต่าง ๆ ของร่างกาย และการที่มนุษย์จะสามารถรับรู้และมีปฏิกิริยาโต้ตอบสิ่งภายนอกได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจ สภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าอีกด้วยบางครั้งการรับรู้ของมนุษย์เบี่ยงเบน หรือผิดพลาดไปจากความจริง ซึ่งเราเรียกว่า “ภาพลวงตา” ทั้งนี้อาจเกิดจาก

๑. ขนาดเปรียบเทียบ (Size contrasts) เนื่องจากสิ่งเร้านั้นอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน หรืออยู่ใกล้สิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน จะทำให้เกิดภาพลวงตาได้

๒. การเคลื่อนไหว มนุษย์มีความรับรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว มีความรู้สึก เหมือนกับตนเองเคลื่อนไหวไปด้วย เช่น อยู่บนรถไฟขบวนที่จอดอยู่ แต่เมื่อรถไฟอีกขบวนหนึ่งออก เขาจะรู้สึกเหมือนรถไฟขบวนที่ตนนั่งเคลื่อนที่ไปด้วย

องค์ประกอบที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ คือ เรื่องของความสามารถสิ่งจูงใจ เจตคติ และประสบการณ์ในอดีต รวมทั้งการคาดคะเนล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทั้งหมดนี้จะมีผลกระทบต่อ การรับรู้ และต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกมา การรับรู้จะสมบูรณ์เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาวะภายในของบุคคล คือ การเรียนรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ประสบการณ์ จากการรับรู้ในอดีต และสภาวะภายนอก คือ สิ่งแวดล้อมทั้งหมด ทั้งสองสภาวะดังกล่าวจะเป็นปัจจัยกำหนดแนวทางในการสื่อสารความเข้าใจระหว่างบุคคลทุกแง่มุม สิ่งที่ทำให้กระบวนการรับรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปมี ๒ สาเหตุคือ

๑. ปัจจัยภายนอกที่สร้างให้เกิดความสนใจ

๑.๑ ความเข้มของสี แสง เสียงหรือรส ถ้าความเข้มมากจะสามารถดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าความเข้มน้อย

๑.๒ ขนาด สิ่งของที่มีขนาดใหญ่ดึงดูดความสนใจได้ดีกว่า

๑.๓ ความแปลกใหม่และสิ่งที่แสดงให้เห็นมีลักษณะตรงข้ามกัน (novelty and contrast) จะดึงดูดความสนใจได้ดีกว่า

๑.๔ ตำแหน่งที่ตั้ง (position) ถ้าตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมจะเรียกความสนใจได้ดีกว่า

๑.๕ การเคลื่อนไหว (movement) สิ่งที่เกิดขึ้นจะเรียกร้องความสนใจได้ดีกว่า

๑.๖ การแสดงให้เห็นเด่นในลักษณะ โดดเดี่ยว (isolation)

๑.๗ ระยะทาง (distance) การมองในระยะไกล และระยะใกล้จะรับรู้แตกต่างกัน

๒. ปัจจัยภายในที่สร้างให้เกิดความสนใจ

๒.๑ การจูงใจ (motivation) คนจะเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งที่ตรงกับสิ่งจูงใจที่มีอยู่ในตนเอง หรือสิ่งที่ตนสนใจ

๒.๒ บุคลิกท่าทาง (personality) บุคคลจะเลือกที่จะรับรู้บางอย่างที่สอดคล้องกับบุคลิกท่าทางของตนเอง

๒.๓ การคาดหมาย (expectation) บุคคลมักจะรับรู้ในสิ่งที่ตนคาดหมายไว้เท่านั้น สาเหตุที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในกระบวนการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงในกระบวนการรับรู้ของบุคคล เป็นผลเนื่องมาจากแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพ ภูมิหลัง ประสบการณ์ในอดีต เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีดังนี้

๑. ทางด้านสรีระ (physiology) การรับรู้ผิดพลาดที่เกิดจากการรับสัมผัสต่าง ๆ ผิดพลาด เช่น การมองเห็นไม่ชัดเจน การได้ยินไม่ชัด

๒. ทางด้านครอบครัว (family) ทักษะคิด ถิ่นนิยมน ที่บุคคลได้รับรู้มาจากครอบครัวตั้งแต่เล็กจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในปัจจุบัน

๓. วัฒนธรรม (culture) วัฒนธรรมและสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้

๔. การเรียนรู้ (Learning) คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เนื่องจากบุคคลนั้น ๆ ได้รับประสบการณ์ หรือการฝึกฝน พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนี้อาจจะเป็นไปในทางที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ได้

การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง เช่น การทดลองของ Ivan Pavlov นักสรีระวิทยาชาวรัสเซีย ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปฏิกิริยาตอบสนองอัตโนมัติระหว่างน้ำลายในปากและน้ำย่อยในกระเพาะอาหารของสุนัขกับเสียงระฆังที่ดีเวลาเขาให้อาหารสุนัข สุนัขจะเกิดการเรียนรู้ว่าตนจะได้รับอาหารหากได้ยินเสียงระฆัง จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าที่เกิดจากประสบการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง

ความหมายของเจตคติ

“เจตคติ” (Attitude) คือ สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว เช่น บุคคล วัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกนี้อาจเป็นไปในทางบวกหรือลบ เช่น ชอบหรือไม่ชอบ เจตคติของบุคคลย่อมแสดงถึงความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น

องค์ประกอบของเจตคติ

๑. ความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ

๒. อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ถ้าบุคคลเกิดความรู้สึกชอบเนื่องจากรู้ว่าสิ่งนั้นดีมีประโยชน์

๓. พฤติกรรม คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้น ถ้าบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าใด ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบจะเกิดตามมา และบุคคลนั้นจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมตามเจตคติที่คนมีอยู่

ลักษณะของเจตคติ

๑. เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลเรียนรู้ และสร้างให้เกิดขึ้นในตนเองได้ไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบก็ตาม

๒. เจตคติเป็นสิ่งที่ค่อนข้างคงที่ยากแก่การเปลี่ยนแปลง เนื่องจากหากบุคคลใดมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดหรือบุคคลใดแล้ว ความเชื่อจะฝังติดแน่นยากแก่การเปลี่ยนแปลง

๓. เจตคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะต่อต้านสิ่งที่จะมาเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้น

๔. เจตคติเป็นรากฐานของแรงจูงใจ และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการรับรู้ของบุคคล เช่น หากเราไม่ชอบสิ่งใด เรามักมองไม่เห็นข้อดีของสิ่งนั้น

๕. เจตคดีย่อมจะถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมของบุคคลนั้นเสมอไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

ความสำคัญของโครงการ

การลุ่มหลงมัวเมาไปกับสิ่งที่ไม่เป็นความจริงนั้น เกิดจากการที่มนุษย์เรายึดติดกับภาพมายา ดังที่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงตรัสไว้ว่า "สรรพสิ่งทั้งหลายที่เห็น ได้ด้วยตา ได้ยินด้วยหู สัมผัสได้ด้วยกายเป็นของปลอมแม้แต่สังขารร่างกายของเราก็หาได้จริงยั่งยืนถาวรไม่ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดขึ้น ดำรงอยู่ แล้วก็แตกสลายไป สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้เป็นดังความฝัน ประดุจภาพมายา เหมือนฟองน้ำและหยับแฉะ ดังนั้นท่านทั้งหลายไม่ควรยึดติดอยู่กับมัน" (วัดป่าโนนวิเวก คอทคอม 2553 : www.watpanonvivek.com) ข้าพเจ้าซาบซึ้งกับหลักคำสอนนี้ จึงนำมาพิจารณาตนเองและคนรอบข้าง ปรากฏว่าเห็นจริงตามนั้น จึงทราบถึงสาเหตุของปัญหา ว่าอะไรเป็นต้นเหตุที่ทำให้คนเราลุ่มหลงกับสิ่งชั่วร้ายนอก

สุขเวทนา (ความสุข) เป็นสิ่งที่ชั่วร้าย ให้มนุษย์เราติดกับได้ง่ายที่สุด ทั้งในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส และ ธรรมารมณ์ เพราะฉะนั้นท่านจึงให้พิจารณาเรื่องของสุขเวทนาให้ละเอียดยิ่งกว่า เรื่องของความทุกข์เสียอีก เพราะทุกข์นี้ คนมักจะเกลียดกลัวอยู่แล้ว ไม่ค่อยอยากเข้าใจ แต่ความสุขนั้นมีแต่คนฉวยหา ขอมแรกกับทุกสิ่งให้ได้มา ดังเช่นความงาม เป็นสิ่งสมมติอย่างหนึ่ง ที่ทำให้มนุษย์เกิดความสุขเมื่อได้เชยชม เพราะมนุษย์มีความต้องการทางประสาททั้ง 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง และ กายสัมผัส ทุกครั้งที่ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกดมกลิ่น ลิ้นรับรส กายสัมผัสเย็น ร้อน อ่อนแข็ง นั่นคือการรับรู้ทางจิต เช่น รูปสวย เรารับรู้ได้ด้วยตา มองเห็นผ่านเข้ามาทางตา (รูป อารมณ์) ทั้งๆ ที่กายไม่ได้สัมผัส แต่จิตรู้สึกอึดอัดใจ เกิดความสุข จนทำให้เกิดความรู้สึกต้องการ (Mayajit : www.oknation.net/blog/mayajit) มนุษย์เราจึงต้องสนองสิ่งเหล่านี้ด้วยการติดค้ำกับสิ่งต่างๆ ที่ทำให้เกิดพอใจแก่ตนเอง จนบางครั้ง ถึงกับหลอกลวงตัวเอง มอมเมาจิตใจให้หลงไหล วิปลาสไป ต่างๆ นานา ดังนั้น จึงต้องพิจารณาให้ละเอียด จนกระทั่ง เห็นความเป็นมายาของสิ่งที่ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เกิดความสุข สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในเชิงจิตวิทยา
2. นำหลักธรรมคำสอนมาประยุกต์ใช้เข้าทำงาน
3. สร้างวิจาร์ณญาณใหม่ๆ แก่ผู้ที่ได้ชมงาน
4. ตอบสนองความต้องการของตนเองในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. พัฒนาและเรียนรู้ถึงปัญหาในการทำงาน

ขอบเขตของโครงการ

1. เรื่องความเป็นมาภายในพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ธรรมะและอธรรม
2. ศิลปะเหนือจริง (Surrealism) ศิลปะที่วาดด้วยเรื่องของ การถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแปลกแยก โดดเดี่ยว ฯลฯ
3. เทคนิคภาพพิมพ์ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 66 x 95 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 66 x 95 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 66 x 95 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 66 x 95 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด 66 x 95 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

โลกเป็นเพียงภาพมายา อาจเป็นเพราะโลก หรือ เป็นที่จิตใจเรา ที่สร้างภาพมายาขึ้นมา บิดเบือนให้หลงไป แท้จริงแล้วทุกสรรพสิ่งที่เห็นล้วนเป็นแค่เพียงสายลม ที่พัดผ่านมาแล้วผ่านไป แต่คนเรามักจะมองกันแค่ “เปลือกนอก” ซึ่งเห็นว่ามีคุณค่ามากกว่าความงดงามแห่ง “จิตใจ” สำหรับสังคมในปัจจุบัน มีอุปกรณ์ประเทินผิวพรรณ มาปรุงแต่งใบหน้าและเรือนกายให้งามสะกดตา สะดุดใจ บ้างเอาแพรรณเครื่องประดับ และเสื้อผ้าอันมีราคามาห่มกาย อดความมั่งมีด้วยที่ พักอาศัยอัน โอ้อ้อ รดยงค์กันงาม เพื่อเสริมบารมีของชาติตระกูล เกียรติยศและ ศักดิ์ศรีเป็นเรื่อง เชิดชูภายในสังคม แต่ถึงจะแต่งเติมเสริมแต่งสักเท่าไร เพียงใด สุดท้ายก็ยังเป็นเพียงแค่ภาพมายา ที่วันหนึ่งย่อมสลาย โรยรา และเสื่อมคุณค่าตามการตีความของจิตใจ อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่ มนุษย์กังวล วิตก จนตกลงไปในหลุมแห่ง กิเลส ตัณหา และราคะ (เปลือกสมมติ มีอาจหยุดความ งามแห่งจิตใจ : portal.in.th/u-research/pages/3478/) สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอันตรายที่ซ่อนเร้นภายใต้ ความอ่อนหวานอย่าง ใต้อย่างแนบเนียน ในรูปของสิ่งสมมุติที่เรียกว่า ความงาม

ความงามนั้นมันเป็นมายา เจกเช่น รุ่งกินน้ำ มองดูสวยด้วยแสงสีน่านาชนิด เมื่อได้ชื่นชม แล้วก็เกิดความรู้สึกว่าสวยงาม น่าจับต้อง น่าไขว่คว้า แต่ไม่มีผู้ใดสามารถจับรุ่งกินน้ำได้ จะมีก็แต่ มองด้วยตาเปล่า แล้วไม่ช้าไม่นาน มันก็ลับหายไป ดังนั้น ถ้าคนเรากลุ่มหลงโดยไม่สนใจในแก่นสาร ที่แท้จริง ไม่มีสติรู้ทัน ชื่นชมความงามที่สายตาเห็น หลงสำราญซึ่มทราบไปกับเรื่องราวที่ไม่อาจ รับรู้ได้จริง ปล่อยอารมณ์ให้ล่องลอยเหนือทุกสิ่ง คนเหล่านั้นก็จะถูกภาพมายาชักนำไปอย่าง ง่ายดาย โดยไม่รู้ว่านั้นคือหลุมพราง เป็นทางเดินที่ผ่านการปรุงแต่ง ให้โรยด้วยกลีบกุหลาบ หากที่ จะหลุดออกมา จากทางที่โลกแห่งมายาได้ใช้เล่ห์กลสร้างขึ้น สุดท้ายแล้ว มันก็เป็นแค่ภาพมายา หลอกหลอง จับต้องไม่ได้ ไม่มีตัวตน

หลายศตวรรษมาแล้ว ที่ความงามนั้นเป็นหนึ่งในไม่กี่อย่างที่มนุษย์ปรารถนาให้ได้มา นอกจากทรัพย์สินเงินทอง อำนาจ ความรัก ก็มีความงาม ที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด มนุษย์เรามีความสุข ที่ได้มองภาพบางอย่างซึ่งขึ้นชื่อว่าเป็นภาพที่งดงาม นั่นจึงก่อให้เกิดมายาคติ ความเชื่อ เกี่ยวกับเรื่อง ของความงามขึ้น สังเกตได้จาก การที่มีคนหน้าตาดี และคนหน้าตาพอใช้เดินมาพร้อมๆกัน คน ส่วนมากจะพุ่งสายตาไปที่คนหน้าตาดีก่อนเป็นอันดับแรก เพราะคนน่าเข้าหา มีเสน่ห์ดึงดูดอย่าง ประหลาด ทั้งที่ยังไม่ได้คุย ไม่รู้จักกันด้วยซ้ำ แต่เรากลับเลือกที่จะไว้วางใจ โดยไม่รู้ตัว ด้วยเหตุนี้

ความเป็นมายาจึงมีอำนาจเหนือกว่าสิ่งใด เมื่อมนุษย์เลือกที่จะลุ่มหลงกับภาพความงามอย่างง่ายดาย และไม่ตั้งใจสงสัยใดๆทั้งสิ้น จึงทำให้ติดกับในที่สุด ว่ากันว่า สิ่งที่เห็นอาจไม่ใช่สิ่งที่เป็น ภายใต้อบถางของใครสักคน อาจแฝงเร้นไปด้วยความชั่วร้ายที่เราอาจนึกไม่ถึง และเช่นกันภายใต้รูปกายที่อัปลักษณ์ของคนบางคน อาจเป็นแค่ฉากหน้าของภาพเขียนงามๆ ที่เรามิอาจมองด้วยตาเปล่าเห็น

อย่างเช่นในหนังเรื่อง Dorian Gray “หากต้องขายวิญญาณให้กับปีศาจเพื่อแลกกับความเยาว์วัยชั่ววันรันคร์ เราจะทำไหม?” คำตอบของคำถามนี้คงแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะทำหรือไม่ทำทุกคนล้วนมีเหตุผลสนับสนุนการกระทำของตัวเองอยู่เสมอ เช่นเดียวกับ Dorian Gray ผู้เลือกที่จะทำ เพราะอยากสนุกกับการใช้ชีวิตมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ท้ายที่สุดเขาก็กลับพบว่า “ความสนุกกับความสุขนั้นไม่ใช่สิ่งเดียวกัน”แค่ 2 สิ่งเท่านั้นที่ท่านมีคืออยู่นั้นคือ หน้าตาและความเยาว์วัย” นั่นคือคำจำกัดความของ Dorian Gray ที่ลอร์ดเฮนรี่ วัตตัน กระซิบให้ตัวเขาฟัง และทั้งสองสิ่งนี้เองที่ทำให้เกิดเรื่องราวที่เข้าขั้นอมตะสยองขวัญและคลาสสิกในวงการนิยาย คอเรียน เกรย์ ปรากฏนามครั้งแรกในงานนิยายคลาสสิกของ ออสการ์ ไวลด์ (Oscar Wilde) ในชื่อว่า “Picture of Dorian Gray” ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1890 และถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ทั้งจอเงินและจอโทรทัศน์มากมายหลายหนในหลายๆประเทศของยุโรปทั้งในชื่อเดียวกับนิยายและชื่อเดียวกับภาพยนตร์เรื่องล่าสุด Dorian Gray (คอเรียน เกรย์) หม่อมหน้าตาดีที่เพิ่งเข้าลอนดอน เนื่องจากเป็นทายาทเพียงคนเดียวของปู่ที่เพิ่งเสียชีวิต เมื่อเขาเข้าสู่สังคมชั้นสูงของชาวลอนดอนในยุค โกติกทำให้เขารู้จักกับเฮนรี่ วอดตัน หม่อมวัยกลางคนที่ซ่าซอซในการใช้ชีวิตที่เสพสุขในสังคม และเฮนรี่ก็เป็นผู้แนะนำให้ คอเรียน เกรย์ ให้เข้าสู่วังวนของการหาความสุขแบบเดียวกับเขา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเชกส์ สตรา นารี งานราตรี และ ทุกๆสิ่งที่ร่างกายจะสามารถเสพสุขได้ และเฮนรี่เช่นกันที่แนะนำเพื่อนของเขาที่เป็นจิตรกรชั้นเยี่ยม บาซิล ฮาลวอร์ด และบาซิล นี้เองที่วาดรูปของคอเรียน เกรย์ ได้ออกมาอย่างงดงาม จนคอเรียน เกรย์ถึงกับบอกว่าเขาปรารถนาให้ตัวเขามีรูปร่างมดลอคกาลตามรูปวาดของเขาแม้จะแลกด้วยจิตวิญญาณของตนก็ตาม และเมื่อภายหลังคอเรียน เกรย์ ทราบว่าไม่ว่าเขาจะเสพสุขอย่างไร หรือเกิดภัยอันตรายใดๆรูปภาพของเขาที่วาดโดยบาซิลจะรับไปทั้งหมด ในขณะที่รูปภาพกลับมีหน้าตาที่ล่องโรยเหมือนปีศาจก็ไม่ปานแต่ร่างกายของตัวเองยังหนุ่ม รูปร่างมดลอคตลอดเวลา จนเขาต้องนำรูปภาพไปหลบซ่อนไม่ให้ใครเห็นความลับนี้ และพลังอำนาจที่เขาได้นำเขาเข้าสู่ด้านมืดของการเสพสุขแบบไร้ขีดจำกัดและเพิ่มเติมิกริชของการละเมิดศีลธรรม แม้กระทั่งการลงมือฆาตกรรมเพื่อปกปิดความลับของความงามที่เป็นอมตะของเขา จนกระทั่งวันหนึ่งที่เขาเริ่มมีความรักอีกครั้งและเป็นรักที่ไม่ควรจะเกิด ราคาของการมีความงามอันเป็นอมตะก็กำลังทำให้คอเรียน เกรย์ต้องจ่ายคืนอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องราวของยุคสมัยที่ผ่านเลยไปมากกว่าศตวรรษแต่สะท้อนความจริงที่พบเห็นในปัจจุบัน แรงปรารถนาของการแต่งเติมที่ไร้จิตวิญญาณกลายเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ไม่ยากในสังคมปัจจุบัน รวมทั้งสภาพสังคมที่ต่างตักตวงความสุขจนแม้แต่คอเรียน เกาหลีอาจอยากมีชีวิตในยุคสมัยนี้ อย่างไรก็ตามบทเรียนของคอเรียน เกาหลีไม่ต่างจาก บรรดาผู้มีความเป็นอมตะอื่นๆ ความลุ่มหลงความสุข จะจีรังยั่งยืนได้อย่างไรถ้าปราศจากจิตวิญญาณ ไม่มีหัวใจคอยบีบรัดยามชื่นชมกับความสุขแต่มนุษย์อย่างคอเรียน เกาหลี หรือมนุษย์คนใดก็ตามกลับอยากมีความเป็นอมตะและความงามที่เสริมเติมแต่งแบบผิดธรรมชาติโดยลืมนึกไปว่ามนุษย์คือชีวิตที่เกิดมาพร้อมกับความไม่สมบูรณ์ แต่แค่เพิ่มเติมให้ในด้านจิตวิญญาณและหัวใจ เมื่อใดที่มนุษย์เลือกที่จะสละความงดงามของหัวใจไป แลกเปลี่ยนกับความงดงามของร่างกายและความเป็นอมตะ บางทีราคาที่มนุษย์พันซ์คอเรียน เกาหลีที่ต้องจ่ายก็คือหัวใจที่พร่องความรักหรือการมีจิตวิญญาณที่พร่องศีลธรรมนั่นเอง และบทเรียนนี้ก็พบให้เห็นในสังคมปัจจุบันอย่างไม่เว้นวันเช่นกัน (www.oknation.net/blog/rukpong/2010/02/02/)

ในเรื่องของตำนานเล่าขานที่ความงามเป็นเหตุให้ต้องเกิดเรื่องชั่วร้ายคือตำนานปีศาจจิ้งจอกเก้าหาง (九尾の妖狐, คิวบิ โนะ โยโกะ) ปีศาจในตำนานญี่ปุ่น คำว่า คิว (九) หมายถึง เก้า, บิ (尾) หมายถึง หาง และ (โยโกะ) หมายถึง ปีศาจจิ้งจอก ตามตำนาน ปีศาจจิ้งจอกเก้าหางมีที่มาจากอินเดีย, จีน และญี่ปุ่น ซึ่งนับว่าเป็นปีศาจตนเดียวกัน คาดว่าน่าจะเป็นเรื่องของการสืบทอดวัฒนธรรมจากอินเดียไปยังจีนตามเส้นทางสายไหม และไปยังญี่ปุ่น โดยการเผยแพร่ทางวัฒนธรรม เรื่องจิ้งจอกเก้าหางในอินเดียไม่ปรากฏแน่ชัดแต่มีการบันทึกไว้ในจีนว่าจิ้งจอกเก้าหางนั้นมาจากอินเดีย ส่วนเรื่องราวในประเทศจีนนั้นมีปรากฏอยู่ในตำนานเรื่อง ฮองสิน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับไสยศาสตร์ และภูตผีปีศาจ โดยเรื่องราวมีอยู่ว่า พระเจ้าโจ้วหวาง (คิวอ๋อง) แห่งราชวงศ์ซางได้ไปสักการะเจ้าแม่หนวี่วา (หนึ่งว่าสี) ในวิหารของเจ้าแม่ ตามปกติ รูปเคารพเจ้าแม่จะมีผ้าแพรบางๆ กั้นใบหน้าอยู่ บังเอิญขณะนั้นมีลมพัดผ่านมา ทำให้ผ้าแพรเปิดออก โจ้วหวางได้เห็นใบหน้ารูปเคารพของเจ้าแม่หนวี่วาคงมาขึงนัก จึงออกปากมาว่า เจ้าแม่คงมาขานานี้ หากได้มาเป็นมเหสี น่าจะดี เมื่อเจ้าแม่หนวี่วาได้ยินดังนั้น จึงกริ้วมาก รับสั่งให้ปีศาจจิ้งจอกเก้าหาง, ปีศาจพิณ และปีศาจไก่ มาลงโทษโจ้วหวางให้เกิดความลุ่มหลงจนบ้านเมืองล่มสลายเพื่อเป็นการลงโทษ แต่อย่าให้ราษฎรต้องเป็นอันตราย ในขณะที่นั้น มีนางงามนางหนึ่ง นามว่า ต้าจี้ ลูกสาวของเจ้าเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งถูกส่งตัวเข้าวังเพื่อเป็นพระสนมของโจ้วหวาง ต้าจี้ เป็นหญิงสาวที่มีรูปโฉม โนมพรณงดงามมาก แต่หญิงงามมักอภัพนัก จิ้งจอกเก้าหางได้แอบลอบฆ่าต้าจี้ และสวมรอยเป็นต้าจี้เสียเอง เพื่อลักลอบเข้าวัง เมื่อโจ้วหวางได้พบต้าจี้ก็รู้สึกพึงพอใจในตัวต้าจี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากต้าจี้มีรูปโฉมงดงามราวกับเจ้าแม่หนวี่วา กิริยาจาไปเพราะอ่อนหวานราวกับเทพธิดามาแต่สวรรค์ชั้นฟ้า ยากที่จะหาหญิงใดในแผ่นดินเสมอเหมือน จิ้งจอกเก้าหางจึงได้เริ่มการทำให้โจ้วหวางลุ่มหลงในตัวนาง ซึ่งไม่ได้เป็นการยากเย็นอะไรเลย เพราะนอกจากมีความงดงามเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถร้องเพลง และเล่นดนตรีได้เพราะ อีกทั้งร้ายรำไฉ่ดงาม ทำให้โจ้วหวางนานวันก็ยิ่งลุ่มหลงนางจนถอนตัวไม่ขึ้น และนางก็ได้ส่งเสริมให้โจ้วหวางทำแต่เรื่องชั่วร้าย ฆ่าคนเหมือนผักเหมือนปลาอยู่เสมอมา ในที่สุด ต้าจิ หรือจิ้งจอกเก้าหางก็ได้ยุให้โจ้วหวางสร้างหอสอยดาวขึ้น ยังความทุกข์ยาก และนำมาซึ่งความตายแก่ราษฎรจำนวนมากมายมหาศาลที่ต้องถูกเกณฑ์แรงงานมาสร้างหอสอยดาวนี้ แต่ในที่สุด ปิศาจทั้งสามก็ถูกผู้มีวิชาปราบลง คือ เจียงจื่อหย่า ซึ่งได้ฝึกวิชาบนภูเขาจนกลายเป็นผู้วิเศษ ได้รับบัญชา เทียนมิ่ง จากสวรรค์ให้มาปราบทุกข์เจ็ญของเหล่าราษฎร พร้อมทั้งนาจาศิษย์เอก ปิศาจทั้งสามถูกจับตัวไปให้เจ้าแม่หนวีวาดัดสินโทษ จิ้งจอกเก้าหางเห็นว่าตนสามารถทำงานที่เจ้าแม่มอบหมายให้ ทำไมจึงยังมีโทษอีก เจ้าแม่หนวีวากล่าวว่า ได้ใช้ให้ไปทำลายแต่เพียงโจ้วหวางเท่านั้น หาได้สั่งให้ไปฆ่าผู้อื่นคนมากมายเช่นนี้ไม่ การทำเกินกว่าคำสั่งแบบนี้จำต้องถูกลงโทษ ทั้งปิศาจพิณ และปิศาจไถ่จึงถูกลงโทษให้ตายตกไปตามกัน ส่วนจิ้งจอกเก้าหางนั้นหลบหนีการลงโทษไปยังญี่ปุ่น โจ้วหวางนั้น เมื่อสูญเสียเมียรัก ไปจึงเศร้าโศกเสียใจเป็นอันมาก เฝ้าหอสอยดาวทั้ง และตายในกองเพลิงนั่นเอง หลังจากหลบหนีมาจิ้งจอกเก้าหางได้แฝงตัวอยู่ในราชสำนักของญี่ปุ่นในรัชสมัยของจักรพรรดิโทะบะ หลังจากที่หลบหนีมาจากอินเดีย และจีนมาแล้ว โดยแฝงตัวมาในร่างของหญิงงามนามว่า ทามาโมะ มาเอะ พระสนมของจักรพรรดิโทะบะ นางทำให้จักรพรรดิโทะบะลุ่มหลงในความงามของนาง และสุขภาพของจักรพรรดิโทะบะก็ทรุดโทรมลงทุกวัน จึงได้มีการอัญเชิญนักพรตจากหองเมียวมาทำพิธีปัดรังควาน พบว่าในวังมีปิศาจจิ้งจอกเก้าหางสีทองแฝงตัวอยู่ เมื่อความแตก ทามาโมะ มาเอะ จึงได้คืนร่างเป็นจิ้งจอกสีทองตัวเมีย มีเก้าหาง เหาะหลบหนีไปบนท้องฟ้า กองทหารของจักรพรรดิโทะบะได้ไล่ตามไปจนถึงที่ราบสูงนาสุ และต่อสู้กับปิศาจจิ้งจอกเก้าหาง และสามารถสยบจิ้งจอกเก้าหางลงได้ กลายเป็นหินเซ็ท โทเซกิ ซึ่งกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อแห่งหนึ่งของญี่ปุ่นมาจนปัจจุบันนี้ (ปิศาจจิ้งจอกเก้าหาง 2007 : www.oknation.net/blog/yorwor)

จากเรื่องราวที่กล่าวมาในข้างต้นทั้งหมด ทุกเรื่องล้วนมีความงามเข้ามาเป็นเหตุให้เกิดความลุ่มหลง ความชั่วร้าย ต่าง ๆ นานา ทั้งนี้เพราะความโง่เขลาของมนุษย์ ที่คลั่งไคล้ในอำนาจแห่งความงาม โดยไม่รู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน จนทำให้ผลอกาย เผลอใจติดกับในภาพมายา และถูกล่อลวงไปสู่สิ่งที่น่าสะพรึงกลัว จนอาจถึงแก่ความตายในที่สุด แต่เพราะเห็นว่าความงามไม่มีพิษมีภัย แต่หลายคนอาจต้องคิดใหม่ เพราะความงามไม่ได้เป็นดังที่ปรากฏอีกต่อไป

ภาพผู้หญิงส่องกระจก (s299.photobucket.com)

ภาพผู้หญิง (www.etsy.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Stage Beauty by ThisYearsGirl : s844.photobucket.com/albums/ab7/Glamoursis 2009)

ความงามและเสน่ห์ดึงดูดของมนุษย์นั้น เป็นเพียงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น เป็นเพียงภาพมายาที่ทำให้ผู้ที่ได้พบเจอรู้สึกชื่นชอบ ชื่นชม ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากในชีวิตมนุษย์ เพราะแค่มีความงามเท่านั้น ก็สามารถดลบันดาลหลายๆอย่างได้ตามต้องการ มีผู้คนมากมายที่หลงเคลิบเคลิ้มในภาพมายา โดยไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วนั้น เป็นเพียงสิ่งจอมปลอมที่ถูกสมมติขึ้นมาเพื่อเป็นกับดักแก่ผู้โง่เขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เป็นศิลปะที่ว่ากันด้วยเรื่องของ การถ่ายทอด ภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแปลกแยก โดดเดี่ยว ฯลฯ อย่างเช่น โฆษณา Imaginary ของ Oriental Princess เนื้อเรื่องทำให้รู้สึกถึงความหอมที่น่าดึงดูด หลงใหลไปกับกลิ่นของผลิตภัณฑ์ เพียงแค่ได้ใช้ก็จะมึนกลิ่นหอมเข้ายวน โดยตัวโฆษณามีความงามของสิ่งต่างๆ ที่มารวมตัวกันเป็น เรื่องราวเหนือจริง ทั้งรูปลักษณ์และเนื้อหาบางส่วนนั้นเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานของ ข้าพเจ้า เมื่อนำมาคิดต่อแล้วทำให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องของภาพความงาม ที่เรียกว่าภาพมายา จากนั้น จึงเริ่มนำความงามที่ดูชวนรื่นซึ่งมักจะใช้แทนด้วยสัญลักษณ์บางอย่าง เช่น หน้ากาก สัตว์ต่างๆ หรือใบหน้าที่ยาไป มาใช้ในงาน เนื่องจากสามารถรองรับกับความคิดของข้าพเจ้าได้ดี

จินยอง หยู (Jinyoung Yu)

Welcome 2007

Pvc ขนาดเท่าคนจริง

แนวความคิดในการสร้างหุ่น โปรงใสเหล่านี้ มาจากตัวของศิลปินเองที่เป็นคนเก็บตัว ประเภทไม่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อหน้าคนอื่น หรือ เวลาออกไปในที่สาธารณะ ศิลปินเลือกใช้ความเป็นครอบครัวในการสื่อ เพราะในสังคมปัจจุบัน เราอาจพบเห็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบมากมาย แต่หนึ่งในนั้นอาจไม่ได้เป็นไปตามที่เราเห็น เบื้องหลังในหน้าที่ยิ้มแย้ม ออกมาต้อนรับ เวลาเมื่อแขกมาเยี่ยมบ้าน เป็นเพียงหน้ากากที่ปิดบังความรู้สึกเบื้องลึกที่อยู่ในจิตใจที่แท้จริง คนเหล่านี้เลือกที่จะเก็บตัวปิดกั้นตัวเอง สร้างอาณาเขตป้องกันผู้คนที่เข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

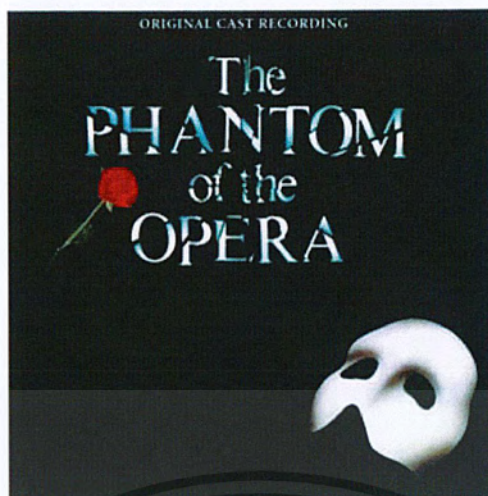

Imaginary : www.orientalprincess.com ปี 2553

โอเรียนทอล พรินเซส" โดย บริษัท โอ.พี.เนเชอรัล โปรดักส์ จำกัด เน้นความอ่อนโยนแห่งสตรี จุดตั้งต้นแห่งจินตนาการอันหลากหลาย โดยใช้ความหอมเป็นกุญแจไขจินตนาการการปลุกจิตวิญญาณของสาว ๆ ให้งดงามโดดเด่น ด้วยชุดผลิตภัณฑ์ “IMAGINARY LIMITED EDITION” ที่ถูกออกแบบขึ้นเพื่อให้หญิงสาวได้ปลดปล่อยจินตนาการ ควบคุมปรนนิบัติดูแลความงาม พร้อมพรมความหอมจากธรรมชาติที่มีให้เลือกถึง 15 กลิ่นใหม่ ที่สาว ๆ สามารถนำมาผสมผสานเพื่อสร้างสรรค์ความหอมแห่งจินตนาการจากศาสตร์แห่งการผสมผสาน ด้วย 3 ผลิตภัณฑ์ความหอมจาก Shower Gel ปรนนิบัติทำความสะอาดผิว คืนความชุ่มชื้นสมดุล , Body Moisturizer ถนอมผิวปลั่งปลั่ง สะท้อนประกายมุกสดใส และ Eau de Perfume เคลิบเคลิ้มชวนหลงใหล นำ 3 กลิ่นที่แตกต่างกัน ทาทับซ้อนลงบนผิว เพื่อให้ได้ความหอมที่แตกต่างในรูปแบบของ Scent Layering หรือ ศาสตร์แห่งการผสมผสานความหอม

120842

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The phantom of the opera (แฟนท่อม หน้ากากปีศาจ): ผู้กำกับ โจเอล ชูมาเกอร์ ปี 2548

เดอะแฟนท่อมออฟดิโอเปร่า (อังกฤษ: The Phantom of the Opera; ฝรั่งเศส: Le Fantôme de l'Opéra) เป็นวรรณกรรมฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งประพันธ์โดยนักเขียนชาวฝรั่งเศสนามว่า กาสตง เลอรูซ์ เป็นนวนิยายแนวโกธิกแบบลึกลับสยองขวัญซึ่งอิงจากเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในโรงอุปรากรการ์นีเยของฝรั่งเศส และมีเนื้อหาที่กล่าวถึงความรักสามเส้าระหว่างชายอัปลักษณ์ชื่ออีริก (แฟนท่อม) คริสติน ดาเอ้ ผู้เป็นนักร้องอุปรากรสาวซึ่งเป็นลูกศิษย์ของเขา และราอูล ซึ่งเรื่องนี้จบลงด้วยโศกนาฏกรรมที่เศร้าสลด และจากเนื้อหากลาสสิกของ เดอะแฟนท่อมออฟดิโอเปร่า นี้เองที่ทำให้มีการนำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ , ละครเวที และละครเพลงอยู่บ่อยครั้งตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และยังมีบทประพันธ์ลูกอีกหลายเรื่อง อาทิเช่น The Phantom (โดย Susan Kay), แฟนท่อม ออฟ เดอะ แมนฮัตตัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

มนุษย์มักจะชื่นชม ยึดติดในความงาม โดยที่ไม่ระวังหรือสงสัยแม้แต่น้อย เพราะแค่เห็นว่ารูปลักษณ์ภายนอกนั้นดูสวยงาม ก็หลงไปกับความเป็นมายาของสิ่งเหล่านั้นอย่างง่ายดาย มนุษย์จึงถูกหลอกล่อให้ติดกับเสน่ห์ความงามได้ง่าย และด้วยความเป็นมายา สิ่งอะไรที่เราเห็นว่าสวยงามก็อาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น แต่มันอาจแอบแฝงด้วยอะไรบางอย่างที่มาในรูปแบบของภาพมายา

อาจกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว ที่คนมองว่าสิ่งที่สวยงามนั้นมีแรงดึงดูด นำเข้าใกล้ นำค้นหา แต่ปัจจุบันนี้สิ่งสวยงามไม่ได้เป็นเพียงธรรมชาติโดยแท้จริงอีกต่อไปแล้ว เพราะเมื่อคนเราเชื่อว่า ความงามนั้นเหนือกว่าสิ่งใด ดังนั้นความงามจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อหลอกล่อ มนุษย์ให้หลงติดกับในภาพมายาที่เห็นได้อย่างแยบยล

ทุกวันนี้เราอาจกลายเป็นเหยื่อของความงามไปแล้ว โดยที่ไม่รู้ตัว เพราะมันเข้ามาได้ในหลายรูปแบบให้เราได้เผชิญ และปะปนแทรกซึมในชีวิตประจำวันของเรา แต่ถ้าคนเรารู้จักแยกแยะ ไม่หลงมัวเมาไปกับเพียงภาพมายา ไม่หลงเชื่อไปกับภาพที่เห็นตรงหน้าโดยพิจารณาว่าความจริงคือสิ่งใด ก็จะสามารถมองเห็นในความจริงที่ซ่อนอยู่ภายใต้ภาพมายาที่สวยงาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านั้น ได้รับแรงบันดาลใจจาก .. ประสบการณ์ที่เกิดจากเหตุการณ์ในชีวิตจริง และได้นำมาทดลองปฏิบัติกับคนรอบข้าง ซึ่งเป็นเรื่องของการมองคน ที่ต้องมองทั้งภายนอกและภายใน เปลือกนอกคือ มีเมตตา ความเป็นมิตร หากแท้จริงแล้ว เมื่อเรามองเข้าไป สู่ส่วนลึกของจิตใจ เราอาจจะพบกับความดำมืดที่เคลือบแฝงไว้ก็เป็นได้ ทั้งนี้คนเราจึงต้องใช้เวลาในการศึกษา ฝึมองกิริยาอาการ จากภายนอกของคน ๆ หนึ่งให้ดีเสียก่อนที่จะตัดสินความคิดหรือนิสัยของคน ๆ นั้น และเมื่อฝึกฝนการมองให้ดีแล้ว ย่อมจะมองเห็นถึงกิริยาที่แสดงออกมาจากส่วนลึกของจิตใจ หรือธาตุแท้ของคนได้โดยปราศจากมายา ข้าพเจ้าได้นำความเชื่อของคนในปัจจุบันมาประกอบกับการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลตามสื่อต่าง ๆ หรือข่าวสารต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน และถ่ายทอดถึงทัศนคติ ความเชื่อ เล่ห์กล กิเลสตัณหา ความลุ่มหลง ซึ่งความหมายในทางพระพุทธศาสนา สิ่งเหล่านี้คือ เหตุที่ก่อให้เกิดภพมายา โดยนำรูปผู้หญิงมาใช้ในงาน เพราะผู้หญิงนั้นแสดงออกถึง ความงามชวนให้หลงใหล ซึ่งใช้สื่อถึงความเป็นกับดัก และข้าพเจ้าได้นำสัญลักษณ์ของสัตว์แต่ละชนิดมาแทนความหมายในเชิงสัญลักษณ์ ในผลงานภาพร่างมีการปรับปรุง เพิ่มเติม เพื่อแสดงถึงชีวิตในแง่มุมหนึ่ง ที่เกิดจากคติความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึกของคน และแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของความเป็นภพมายา โดยดำเนินการกระบวนการสร้างสรรค์แม่พิมพ์ในวิธีการของภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph) ซึ่งมีหลายขั้นตอน หลายเทคนิค และจำเป็นต้องใช้ทักษะในการแก้ไขปัญหาระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรียภาพในด้านของความงาม จนถึงที่สุดขั้นตอนของกระบวนการพิมพ์ จากนั้นได้ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ตามกระบวนการเดิม โดยแบ่งกระบวนการสร้างสรรค์เป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ภาพร่าง และการพัฒนาภาพร่าง

การสร้างภาพร่างนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากกระบวนการสร้างสรรค์ ต้องอาศัยการสร้างแม่พิมพ์ เมื่อสร้างภาพร่างเสร็จสมบูรณ์แล้วจึงนำแบบร่างไปขยายให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ เพราะฉะนั้น โครงสร้างและรายละเอียดต่างๆจะต้องมีความสมบูรณ์ ชัดเจน ทั้งทางด้านองค์ประกอบภาพ และทัศนธาตุ ดังนั้นภาพผลงานจริงทั้ง 6 ชิ้นในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จึงเกิดจากภาพร่างทั้งหมด 15 ชิ้น แบ่งออกเป็น 3 ชุด แต่ละชุดประกอบไปด้วยภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

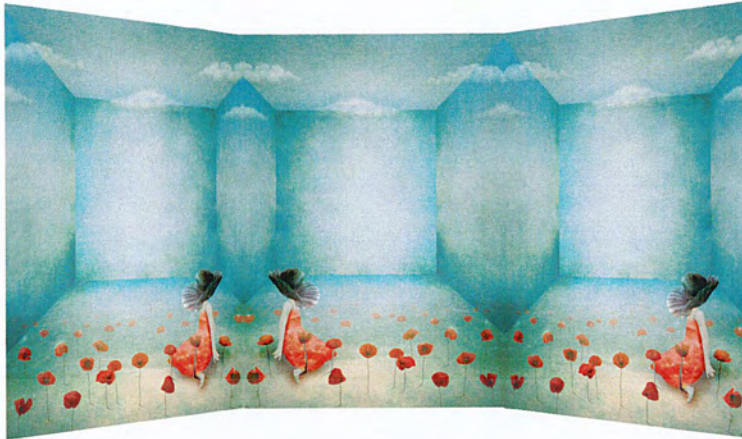

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

ฉันเชื่อว่าผู้หญิงแล้ว ทุกคนย่อมมีมายาเสน่ห์ที่แสนลึกลับซ่อนอยู่ในตัว ความสวยงามของผู้หญิงใช้จะดูกันเพียงหน้าตา แต่ยังรวมไปถึงกิริยา น้ำเสียง ท่าทาง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้คนรอบตัวสัมผัสได้ แต่บางครั้งสิ่งที่เห็น อาจไม่เป็นเช่นนั้น เพราะผู้หญิงสามารถสร้างภาพมายาที่ต้องการให้ เป็นได้ ตามใจปรารถนา ซึ่งเป็นดั่งกลลวงได้อย่างแยบยล เพื่อล่อหลอกให้ลุ่มหลงมีความสุขไปกับ ภาพมายา ต้องมนต์เสน่ห์อย่างลึกลับ ด้วยมายาแห่งอิสตรี ปัญหาในการทำภาพร่างคือ แนวความคิด ที่ยังไม่ชัดเจน คลุมเครืออยู่ระหว่างคำว่า มารยา และ มายา

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ไปทำงานจริง เพราะตรงกับใจความของแนวความคิดที่ได้นำเสนอ และเนื้อหาในภาพมีการสื่อออกมาได้อย่างชัดเจนในเรื่องความเป็นมายา ซึ่งมองดูแล้วรู้สึกได้ถึง เกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง และความงาม ซึ่งเป็นเพียงภาพมายา ไม่ได้มีอยู่จริง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

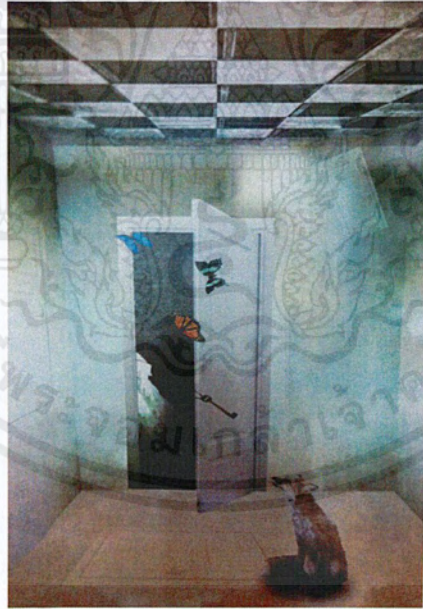

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

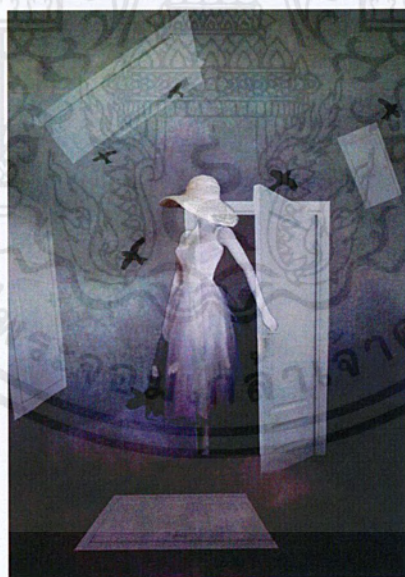
สิ่งที่เห็นว่าสวยงามนั้น แท้จริงแล้วเป็นเพียงภาพมายา ซึ่งไม่มีใครเคลือบแคลงใจถึงกับดักที่ซ่อนเร้นอยู่ เพราะความงามสามารถทำให้ผู้ที่พบเจอเคลิบเคลิ้มหลงไหล และ ติดกับ แต่ปัญหา คือแนวความคิด ยังไม่ค่อยสอดคล้องกับภาพร่าง ในเรื่องความชัดเจนของสิ่งที่ต้องการสื่อออกมา เพราะดูแล้วยังไม่เห็นถึงความเป็นมายาที่ชวนให้หลงไหล เท่าไหร่สัก

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาทำเป็นงานจริง เพราะใช้กระจกเข้ามาเป็นสัญลักษณ์ เพื่อสื่อถึงการสะท้อนความเป็นจริง เมื่อคนเราส่องกระจก ภาพแห่งความเป็นจริงก็จะปรากฏขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะมองหน้าหรือมองหลัง ภาพเงาสะท้อนนั้นเป็นจริงเสมอ ผู้หญิงยืนหันหลัง สื่อถึงการมองคนแก่ภายนอก คนบางคน เราไม่อาจรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงได้ เพราะคนเรามักจะตัดสินกันแค่ภาพที่เห็นตรงหน้า แต่ไม่มีใครรู้ได้เลยว่าภาพที่เห็นนั้นแท้จริงเป็นเช่นไร เป็นภาพมายาที่ใครบางคนสร้างขึ้น หรือ เป็นเรื่องจริง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 3

มนุษย์มักจะชื่นชม ยึดติดในความงาม โดยที่ไม่ระวังหรือสงสัยแม้แต่น้อย เพราะแค่เห็นว่ารูปลักษณ์ภายนอกนั้นดูสวยงาม ก็หลงไปกับความเป็นมายาของสิ่งเหล่านั้นอย่างง่ายดาย มนุษย์จึงถูกหลอกล่อให้ติดกับเสน่ห์ความงามได้ง่าย และด้วยความเป็นมายา สิ่งอะไรที่เราเห็นว่าสวยงามก็อาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น แต่มันอาจแอบแฝงด้วยอะไรบางอย่างที่มาในรูปแบบของภาพมายา

ได้นำภาพร่างจีนที่ 4 และ 5 มาทำเป็นงานจริง เพราะทั้ง 2 ภาพล้วนมีสิ่งที่เหมือนกันคือ ความงามของผู้หญิงที่ดูไม่มีพิษภัย ซึ่งมีสัญลักษณ์ที่เป็นรูปสัตว์บอกเป็นนัยยะ ว่าภายใต้ความงามนั้นมียะไรบางอย่างที่แอบแฝงอยู่ และนั่นคือสิ่งที่เรียกว่าภาพมายา

กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์

1. การเตรียมเพลท

1.1 ตัดเพลทให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ โดยคำนึงถึงขนาดของ Scraper Bar และขนาดของกระดาษที่จะพิมพ์งานในแต่ละครั้ง

1.2 นำเพลทไปล้างด้วยกรดฟลูออริกหรือกรดไฮโดรคลอริก ผสมตามสัดส่วนคือน้ำกรด 2 ออนซ์ ต่อ น้ำ 4.5 ลิตร ใช้สำลีหรือผ้านุ่มลูบบริเวณผิวหน้าเบาๆ ชักประมาณ 10 วินาที แล้วล้างออกด้วยน้ำ ทำแบบนี้ 2 รอบแล้วล้างน้ำเปล่าให้สะอาดที่สุด

1.3 ชั้บด้วยกระดาษบรู๊ฟให้ผิวหน้าเพลทหมดที่สุดแล้วนำไปฝั่งลมให้แห้งทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

2. การเขียนไข

ภาพพิมพ์หินจะใช้ไขเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนไขก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นไขชนิดต่างๆ เช่น ดินสอไข ปากกาหมึกแห้ง หมึกพิมพ์ทูลซ์หรือไขแท่ง แอสฟัลต์ต้มเหลว เป็นต้น บริเวณที่เป็นไขบนผิวหน้าเพลทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่กลิ้งสีลงไป ในขณะที่มีน้ำบางๆบนเพลท เวลาที่เขียนด้วยไขหรือวัสดุที่เป็นไข ควรใช้กระดาษรองมือด้วยกันเพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีไขสัมผัสกับผิวหน้าของเพลท

3. ขั้นตอนการกัดกรด

คือ การควบคุมสภาพของวัสดุที่เป็นไขให้คงสภาพเดิมไว้ ซึ่งหลังจากขั้นตอนที่เขียนภาพลงบนแผ่นอลูมินัมเสร็จแล้ว

3.1 โรยแป้งฝุ่น ลูบเบาๆ ให้ทั่วทั้งภาพและทั่วๆ เพลท แล้วปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ บนผิวหน้าเพลท

3.2 ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure gum) เทลงบนเพลท ลูบด้วยฟองน้ำที่ขึ้นพองประมาณให้ทั่วในลักษณะแนวอนและแนวตั้งประมาณ 3-5 นาที เช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธู(จะให้ได้ผลดีที่สุดทิ้งไว้ 12- 24 ชั่วโมง หรือ ดำสุด 1 ชั่วโมง)

3.3 ใช้กาวบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ ผสมกับกรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิลิตร ให้เป็นกาว Gum Etch แล้วนำมาผสมกับกาวบริสุทธิ์อีกรอบในสัดส่วนที่เหมาะสม ต่อปริมาณไขแล้วเทกาวลงบนเพลท ลูบกาวให้ทั่วด้วยฟองน้ำขึ้นควบคุมเวลาให้เหมาะสมประมาณ 4-7 นาที แล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธู พยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลท หากมีคราบใหม่แล้วเช็ดให้เรียบ

* ก่อนจะทำการพิมพ์ควรจะทำ REGUM คือ การปรับใช้กาวบริสุทธิ์เทลงบนเพลทก่อนทำการพิมพ์ลูบไปมาในลักษณะแนวตั้งและแนวอน แล้วเช็ดด้วยผ้าสาธู โดยให้กาวติดอยู่ที่ผิวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพลทบางๆ และเช็ดให้เรียบมากที่สุด หากต้องการเช็ดกาวออกง่ายๆ ควรผสมเซลลูโลส (Cellulose gum) ลงไปในกาวด้วยนิดหน่อย

** เมื่อมีการพิมพ์งานในจำนวนที่มากๆ นั้น ควรที่จะมีการกัดกรดครั้งที่ 2 เพื่อให้เพลทมีความคงทนมากยิ่งขึ้นซึ่งในการกัดกรดครั้งที่ 2 นั้นจะทำควบคู่ไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนใจที่บริเวณผิวหน้าเพลทให้เป็นใจแบบเดียวกันให้หมด การกัดกรดซ้ำอีกรอบเพื่อ ให้เพลทมีสภาพคงทนถาวรและพิมพ์ได้จำนวนที่มากขึ้น

3.4 โรยแป้งฝุ่น (Talcum powder) ถูไปมาให้ทั่วทั้งเพลทด้วยแปรงขนอ่อนๆ แล้วปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ

3.5 เทกาวกรด (Gum Etch) นวดไปมาบนเพลทให้สม่ำเสมอทั่วๆทั้งเพลทประมาณ 5 นาที แล้วเช็ดออกให้บางที่สุด ทิ้งไว้ 15-30 นาที (ปล่อยไว้นานๆ 12-24 ชม.)

3.6 ทำ Regum แล้วทิ้งไว้ซัก 15-30 นาที เหน้ามันสน (Turpentine) เช็ดให้ทั่วเพื่อล้างใจและเขม่าของใจชนิดต่าง ๆ ออกให้หมด และเช็ดตามด้วยทินเนอร์อีกครั้ง

3.7 แทนที่ใจด้วยแอสฟัลต์ (Asphaltum) เช็ดให้เรียบและบางสม่ำเสมอ (ในขั้นตอนนี้อ่าให้โดนน้ำเด็ดขาด คือ ตอนล้างใจและเช็ดแอสฟัลต์เพราะน้ำจะไปล้างกาวกระดินที่เคลือบผิวหน้าเพลทไว้ ออก ทำให้เพลทเกิดความเสียหายได้)

3.8 เมื่อเช็ดแอสฟัลต์ทั่วแล้วใช้ฟองน้ำชุบน้ำล้างกาวดูบริเวณรอบ ๆ ภาพเช็ดไปมาจนกาวหลุดแล้วดูภายในส่วนที่เป็นภาพด้วยฟองน้ำหมาดๆ แล้วล้างอีกรอบด้วยน้ำสะอาด (ขั้นตอนนี้ต้องทำอย่างรวดเร็ว) จากนั้นให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลทโดยใช้ฟองน้ำหมาดๆ ชุบน้ำให้เป็นฟิล์มบางลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้ผิวหน้าเพลทแห้งในขณะที่ทำการกลิ้งหมึก กลิ้งหมึกจนได้น้ำหนักและรายละเอียดให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้วทดลองพิมพ์ดูประมาณ 2-3 ภาพ เมื่อภาพติดดีแล้วจึงค่อยทำการเริ่มพิมพ์งานจริง โดยดูได้จากภาพที่พิมพ์ทดสอบชิ้นงานที่ดีที่สุด

วิธีการเตรียมกาว

ใส่เม็ดกาวอารบิก หรือกาวกระดินลงกอละมังขนาดเล็ก เหน้าบริสุทธิ์ หรือน้ำกลั่นให้ท่วมเม็ดกาว และเอาผ้าสะอาดปิดปากกอละมัง แช่ไว้ประมาณ 1 คืน หลังจากนั้นคนให้เม็ด กาวละลาย กรองด้วยผ้าสาลู 2 ชั้นเพราะกาวมีเศษไม้อยู่มากแล้วนำกาวที่กรองได้ไปวัดความเข้มข้นด้วยเครื่องมือวัดค่าความถ่วงจำเพาะ (โบร์เม) วัดให้อยู่ที่ขีดประมาณ 12-14 หากเข้มข้นไปเติมน้ำ แล้ววัดอีกครั้งจนพอดี เทกาวกลับลงอ่างหรือกอละมัง ใบเล็กใส่ฟอร์มอลิน ลงประมาณ 1 ช้อนชา ต่อกาว 1,000 cc เพื่อชะลอไม่ให้กาวบูด

การเตรียมกรดซัลฟูริกเจือจางสำหรับล้างเพลท (น้ำยา COUNTER ETCH)

กรอกน้ำใส่เกลลอน 4.5 ลิตร แล้วเติมกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์ เขย่าเกลลอนผสมให้เข้ากัน (อาจใช้ไฮโดรคลอริกแทนซัลฟูริกได้ แต่ควรลดปริมาณลงเป็น 1.5 ออนซ์)

ขั้นตอนการพิมพ์

1. เตรียมการพิมพ์

1.1 Mark เพลทและกระดาษที่จะพิมพ์

1.2 เตรียมชั้นกระดาษ โดยใช้ฟองน้ำที่สะอาดชุบน้ำให้ชุ่มๆแต่ไม่ถึงกับหยดลบลงที่หลังกระดาษแล้วซ้อนกันไว้ในห่อพลาสติก ทิ้งไว้อย่างน้อย 1 ชั่วโมงระหว่างที่รออาจจะเตรียมอย่างอื่นต่อไป

1.3 เตรียมหมึกที่จะทำการพิมพ์ ตักหมึกจากกระป๋องสี กะปริมาณให้เพียงพอกับการพิมพ์ โดยใช้เกรียงขนาดหมึกสักพักถ้าหากหมึกเหลวเกินไป ให้ผสมแมกนีเซียมไลท์ (Magnesium Light)

1.4 เตรียมแท่นพิมพ์ นำเพลทที่ทำการพิมพ์ผนึกติดกับแท่นพิมพ์ (Bed Plate) โดยใช้ น้ำ 2-3 หยด เขย่าลงบริเวณหลังเพลท ด้านบน ตรวจสอบ Scrapper Bar ให้มีขนาดกว้างกว่าภาพ (Image) จะให้ตีควรว้างกว่ากระดาษ แต่ต้องแคบกว่าเพลท ควรมีการหาระยะที่จะกด Scrapper Bar ลง และยกขึ้นแล้วทำเครื่องหมายไว้เพราะเมื่อจะทำการพิมพ์จริงจะไม่สามารถกระระยะได้การกดแท่นพิมพ์ก่อนถึงเพลทและการพิมพ์จนตกเพลทจะสร้างความเสียหายให้กับแท่น , Scrapper bar และแผ่นพลาสติก

2. การทำ Wash out คราบไขมันผิวหน้าเพลท

2.1 ใช้น้ำมันสนล้างหมึกพิมพ์ที่อยู่บนผิวหน้าเพลท(Image) ให้สะอาดที่สุดแล้วเช็ดล้างอีกรอบด้วยน้ำมันทินเนอร์ เช็ดจนแน่ใจว่าสะอาดแล้วโดยสังเกตได้ว่าสีเพลทจะอ่อนกว่าส่วนที่มีเกาะอยู่

2.2 ใช้ทิชชูหรือเศษผ้านุ่มๆ ชุบน้ำมันสนและแอสฟัลท์ที่เคลือบลงบนบริเวณที่เป็นภาพให้เรียบและบาง หากเป็นการพิมพ์สีอ่อนๆ หรือสีสว่างๆ ให้ใช้หมึกที่จะทำการพิมพ์เช็ดแทนการใช้แอสฟัลท์ (หากเป็นการพิมพ์แบบไล่สี Gradient ให้ใช้สีอ่อนๆ เช่น ฟ้าน้ำเงิน ควรใช้ผ้า)

2.3 ล้างกาวและแอสฟัลท์(หรือสีหมึกพิมพ์)ที่เคลือบผิวเพลทออกโดยใช้ฟองน้ำชุบน้ำชุ่มพอประมาณเช็ดเบาๆ โดยที่คราบน้ำมันและหมึกที่ไม่อยู่ในส่วนของภาพจะหลุดออกไปด้วย ล้างอีกรอบด้วยฟองน้ำและน้ำที่สะอาดพยายามให้ไม่มีคราบน้ำมันหลงเหลืออยู่บนผิวหน้าเพลทรวมทั้งด้านล่างเพลท

2.4 ในขั้นตอนการ washout ต้องทำอย่างรวดเร็ว สิ่งสำคัญ คือ อย่าให้โดนน้ำและอย่าปล่อยให้แอลฟัลท์ที่เช็ดบนผิวหน้าเพลทแห้ง

3. การ Roll Up หมึกพิมพ์

เป็นการแทนค่าไบบนเพลทที่มีความแตกต่างกัน ด้วยหมึกพิมพ์ หรือ หมึกสำหรับโรลอัพ (Rollup Ink) ซึ่งมีความเป็นไขมากกว่าเข้าไปแทนที่วัสดุที่ใช้เขียนในตอนแรก ๆ กลิ้งหมึกสลับกับใช้ฟองน้ำเช็ดน้ำบาง ๆ ภาพที่สร้างไว้จะค่อย ๆ ปรากฏชัดขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งภาพ (ส่วนของใจ) รับหมึกได้จนเต็มที่ สังเกตได้จากการที่ภาพจะมีความเข้มที่สม่ำเสมอทั้งภาพ

4. การพิมพ์

- 4.1 วางกระดาษที่จะพิมพ์ลงบนเพลทที่กลิ้งสีเรียบร้อยแล้ว บนจุดที่ทำมาร์คไว้
- 4.2 วางกระดาษรูปฟ 4-5 แผ่น ปิดทับลงบนกระดาษพิมพ์งาน
- 4.3 แล้ววางแผ่นพลาสติกทับลงบนกระดาษรูปฟรองพิมพ์อีกรอบตรวจสอบจุดเริ่มและจุดหยุดบนแท่นพิมพ์ แล้วเริ่มทำการพิมพ์

5. การพิมพ์ Edition (พิมพ์นับจำนวน)

เมื่อยกกระดาษทั้งหมดออกแล้วให้รับลูบน้ำบาง ๆ เคลือบไว้ที่ผิวหน้าเพลท แล้วนำลูกกลิ้งไปรับหมึกนำมากลิ้งถ่ายหมึกลงบนเพลท สลับกับการเช็ดน้ำเป็นฟิล์มบาง ๆ จนกว่าส่วนที่เป็นภาพบนเพลทรับหมึกเต็มที่แล้วจึงทำการพิมพ์ edition ต่อไป ทำเช่นนี้จนพิมพ์ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

การเก็บรักษาแม่พิมพ์ หรือการ Keep Plate

เมื่อพิมพ์ได้ครบจำนวนตามที่ต้องการ หรือว่าต้องการหยุดการทำงานจะต้องทำการ Keep Plate เก็บไว้โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขณะที่เพลทยังผืนึกติดอยู่กับแท่นพิมพ์ ให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลทแม่พิมพ์โดยที่พยายามให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ครบถ้วนสมบูรณ์และสีไม่หนามากนัก ทำความสะอาดผิวหน้าเพลททั้งหมดด้วยการลูบน้ำ หรือถูเบา ๆ
2. พัดหรือปล่อยให้จมน้ำบนผิวเพลทแห้ง
3. ลงแป้งให้ทั่วทั้งเพลท (อย่าให้แป้งมากเกินไป) แล้วปิดส่วนเกินออก
4. ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) นวดให้ทั่วทั้งเพลทประมาณ 1 นาที แล้วเช็ดออกด้วยฟองน้ำที่หมาดน้ำมากที่สุดหรือใช้ผ้าสาธูแทนก็ได้
5. ใช้ผ้าสำลีหรือผ้าสาธูที่แห้ง สะอาดและไม่มีคราบกาวเกาะอยู่ เช็ดกาวให้แห้ง ซึ่งควรจะต้องเช็ดกาวออกให้บาง (พยายามอย่าให้กาวหนา) และเรียบมากที่สุด
6. แกะเพลทออกจากแท่น เช็ดคราบกาวและคราบน้ำที่เกาะอยู่หลังเพลท วางฟิงไว้ให้แห้งสนิทและลูบผิวหน้าด้วยแป้ง แล้วจึงนำไปเก็บรักษาในที่แห้งหรือห่อกระดาษเก็บไว้ อย่าให้โดนความชื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมอุปกรณ์สำหรับการกัดกรด ประกอบด้วย กาวกรด (Gum Etch) และกาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) ฟองน้ำ และอุปกรณ์สำหรับการพิมพ์ ประกอบด้วยเรียงขนาดที่ต่างกัน เทปกาบ ตัวสำหรับทำจุกมาร์คบนเพลท และกระดาษสำหรับการทดสอบสีต่างๆ ก่อนทำการพิมพ์

การเตรียมสีย้อมโตะกลิ้งสีพิมพ์

ก่อนที่จะทำการพิมพ์ ควรมีการเตรียมหมึกให้เรียบร้อยก่อน โดยการกลิ้งหมึกที่แทนกลิ้งหมึกให้มีความละเอียดและมีความบางที่พอดีๆ ไม่หนา หรือสีแฉะมากจนเกินไป ตรวจสอบว่าเนื้อสีมีเศษของสี ที่แห้งหรือมีสิ่งสกปรกเมื่อเตรียมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ค่อยทำการเตรียมเพลทบนแทนพิมพ์เป็นลำดับต่อไป

การพิมพ์งาน (Press Work)

การดำเนินขั้นตอนในการพิมพ์แม่พิมพ์หินนั้น การจัดวางเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการพิมพ์ให้เป็นระเบียบ และให้มีความสะดวกในการหยิบใช้ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ เพราะสามารถช่วยให้การทำงานมีความสะดวกและคล่องตัว ช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานพิมพ์ลง ทั้งยังช่วยในการรักษาความสะอาด ป้องกันคราบน้ำและน้ำมันที่เกิดขึ้นในขณะที่พิมพ์งานไม่ให้มาเปื้อนแม่พิมพ์และกระดาษที่พิมพ์งาน หมึกพิมพ์ควรมีการเตรียมให้พร้อม กะปริมาณให้พอดีต่อการพิมพ์งานพยายามอย่าให้น้อยจนหมึกพิมพ์ไม่พอ เพราะจะทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมาก ผสมหมึกให้พอดีไม่เหลวหรือหนืดจนเกินไป หากเหลวให้ผสมด้วยผงแมกนีเซียมไลท์ (Magnesium Light) หากข้นให้เพิ่มสีเดิมเข้าไปอีก หรือใส่คอมพาวนด์ลงไปนิดหน่อยแล้วทำการทดสอบสีโดยการใช้น้ำเกรียงปาดสีบาง ๆ ลงบนกระดาษที่ใช้สำหรับทดสอบสี ซึ่งควรเป็นกระดาษชนิดเดียวกับที่ใช้พิมพ์ บางที่อาจเป็นส่วนที่ตัดออกมาจากกระดาษพิมพ์งานแล้วเก็บไว้ทดสอบสี ลูกกลิ้งควรทำความสะอาดให้เรียบร้อย เช็ดรอยฝุ่นต่าง ๆ รวมทั้งร่องรอยและคราบสีที่ติดอยู่ให้สะอาด แล้วนำมากลิ้งหมึกเตรียมไว้ ครั้งแรกอย่ากลิ้งหนาจนเกินไป กลิ้งให้บางพอดี ๆ เหมือน ๆ แผ่นฟิล์มบาง ๆ เช็ดแผ่นรองพิมพ์ (Tympan) ไม่ให้มีฝุ่นหรือรอยแตกร้าว และใช้จาระบีปาดไว้ด้านบน เพื่อที่ว่าเวลาพิมพ์จะได้ลื่นไม่หนืดและไม่ทำให้ สแครบเพอร์บาร์แตกหัก (ควรใช้จาระบีปาดที่ขอบล่างสแครบเพอร์บาร์ ส่วนที่เป็นหนังด้วย)

ฟองน้ำที่ใช้เช็ดบนหน้าเพลทควรให้มีความนุ่มและอุ้มน้ำดี ส่วนใหญ่ใช้ฟองน้ำแบบเซลลูโลสให้มีความชื้นพอประมาณเช็ดให้ทั่วแผ่นเพลท พยายามอย่าให้เปียกหรือแห้งจนเกินไป เพราะหากน้ำมากจนเกินไปอาจทำให้เกิด Scum ได้ (หมายถึงหมึกพิมพ์ไปรวมตัวกันมากจนเกินไปทำให้รายละเอียดที่มีอยู่หายไป กลายเป็นสีเดียวกันหมด หรือดำจนเกินไปนั่นเอง)

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

เนื้อหาของงานชุดนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นภาพมายา ดังนั้นจึงมีการใช้รูปทรงของผู้หญิง สัตว์ และสิ่งของบางอย่างเพื่อเป็นสัญลักษณ์บอกความหมายแฝง เช่น หน้ากาก กระจก กรงนก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวบอกเรื่องราวของความเป็นมายา ความงามที่ไม่อาจมีอยู่จริง จึงเลือกใช้โทนสีหม่นหมองในโทนสีเย็น (Cool Tone) ที่ให้ความรู้สึก เศร้า สงบ เยือกเย็น ปกคลุมทั่วทั้งงาน อีกทั้งยังมีบรรยากาศโดยรวมที่ดูสงบนิ่ง อ่อนนุ่มละมุนละไม แต่แฝงไปด้วยความน่ากลัวของรูปทรง ทำให้อารมณ์ของภาพนั้นดูซ่อนเร้น ไม่ได้เป็นแค่ความสวยงามอย่างที่เห็น ดังนั้นองค์ประกอบต่างๆของภาพจึงถูกนำพาไปยังจุดน่าสยดสยองเพื่อบ่งบอกความเป็นเด่นของภาพ และสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใต้สัญลักษณ์มากมาย

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือ ส่วนที่เป็นรูปธรรมของงานศิลปะ มีลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนาแน่นด้วย เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกว่ามีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้ค่าน้ำหนัก หรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรง หลายรูปรวมกัน รูปทรงทางศิลปะอาจแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) หมายถึงรูปที่แน่นอน มาตรฐาน สามารถวัดหรือคำนวณได้ มีกฎเกณฑ์เกิดจากการสร้างของมนุษย์ เช่น รูปสี่เหลี่ยม รูปวงกลม รูปวงรี ฯลฯ นอกจากนี้ยังรวมถึงรูปทรงของสิ่งที่มีมนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นอย่างมีแบบแผนแน่นอน เช่นรถยนต์ เครื่องจักรกล เครื่องบิน ดังนั้นรูปเรขาคณิตจึงจัดเป็นรูปที่ทำให้โครงสร้างพื้นฐานแก่รูปทรงอื่น ๆ
2. รูปทรงอินทรีย์รูป (organic Form) หมายถึงรูปของสิ่งที่มีชีวิต หรือ คล้ายกับสิ่งมีชีวิตที่สามารถเจริญเติบโต เคลื่อนไหว หรือ เปลี่ยนแปลงรูปได้ เช่นรูปของ คน สัตว์ พืช ฯลฯ
3. รูปอิสระ (Free Form) หมายถึงรูปทรงที่ไม่ใช่แบบเรขาคณิต หรือแบบอินทรีย์ แต่เกิดขึ้นอย่างอิสระ ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลและการกระทำจากสิ่งแวดล้อม เช่น รูปก้อนเมฆ ก้อนหิน หยดน้ำ ควั่น ซึ่งให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว มีพลัง รูปอิสระจะมีลักษณะขัดแย้งกับรูปเรขาคณิต แต่กลมกลืนกับรูปอินทรีย์ รูปอิสระอาจเกิดจากรูปเรขาคณิตหรือรูปอินทรีย์ ที่ถูกกระทำจนมีรูปลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. รูปทรงเลขาคณิต สิ่งของต่างๆ ในภาพ เช่น มงกุฎ เก้าอี้หน้ากาก และผ้าม่าน ใช้สื่อความหมายในเรื่องของความหรูหรา ความร่ำรวย ฟุ้งเฟ้อ เปรียบพร้อม ความสง่างาม สิ่งของเหล่านี้เป็นของที่มีมักจะใช้กันในกลุ่มคนที่ร่ำรวย มีระดับ หรือ ราชวงศ์ เท่านั้น ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณที่ได้ใช้นั้น เป็นคนที่สมบูรณ์แบบ น่าเกรงขาม และดูเป็นมายา

ข. รูปทรงอินทรีรูป ผู้หญิง และ สัตว์เป็นรูปทรงอินทรีรูป ใช้รูปผู้หญิงเพื่อสื่อถึงความงาม อ่อนหวาน มีจิต และมารยา อีกทั้งคนส่วนมากมักมองว่าไม่มีพิษภัย โดยเฉพาะผู้หญิงที่มีความงาม มักจะถูกจัดให้อยู่ในประเภทที่เหนือกว่าผู้หญิงหน้าตาธรรมดาทั่วไป เพราะสามารถทำให้ผู้คนหลงใหล ดึงดูดคนให้อยากเข้าใกล้ ซึ่งเป็นกับดักชั้นดี

ค. รูปทรงอิสระ ก้อนเมฆ หิน หมอกควัน เป็นตัวช่วยในเรื่องของการสร้างบรรยากาศ ทำให้ดูคลุมเคลือ มีก้อนหินเรียงรายที่พื้น การที่นำสิ่งของและคนมาใส่ในบรรยากาศที่ดูเป็นธรรมชาติ แทนที่ปกติแล้วสิ่งเหล่านี้จะต้องถูกตั้งอยู่ในห้อง ก็เพื่อบ่งบอกถึงการขัดแย้งในเรื่องราวของภาพ และขัดแย้งกับรูปทรงอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

สี เป็นส่วนประกอบพื้นฐานของการออกแบบศิลปะ (Element of Design) ทุกสาขา ซึ่งศิลปิน หรือนักออกแบบ ใช้ สี เป็น”ตัวกลาง” หรือ “สื่อ”ในการ ถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก สร้างสรรค์ ออกมา เป็นงานออกแบบ หรือศิลปะสาขาใด สาขาหนึ่ง แต่สี จะบรรลุถึงอารมณ์ ความรู้สึกได้นั้น ต้องสัมพันธ์ กับส่วนประกอบขั้นมูลฐานของศิลปะ ด้านอื่น ๆ ด้วย ซึ่งประกอบด้วย เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น

สีมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์ สีแต่ละสี จะให้ความรู้สึก ที่แตกต่างกัน บางคน สามารถเลือกใช้สีได้ ถูกต้อง กับโอกาส เวลา สถานที่ วัฒนธรรมประเพณี และสมัยนิยม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย เพศ ความชอบของแต่ละบุคคล ตลอดจนความเชื่อของแต่ละเชื้อชาติ ศาสนา เช่น ชาวจีน ชอบสีแดง เพราะถือว่า สีแดง มีอำนาจ ชาวตะวันตกชอบสีแดง เลือดคน เพราะ ถือว่าสีแดง แสดงถึงความเป็นผู้ดี ความสูงศักดิ์ สุภาพสตรี นิยม สวมใส่เสื้อผ้าสีสดใ สุกภาพบุรุษนิยม สวมใส่เสื้อผ้า สีเรียบ ๆ เป็นต้น แต่ถึงแม้ความรู้สึกในเรื่องสี ของมนุษย์ จะแตกต่างกันออกไป ตามสาเหตุดังกล่าว แต่ความรู้สึกโดยรวมแล้ว สีจะมีอิทธิพลทั้งทางด้านดี และทางด้านไม่ดี ก่อให้เกิด สัญลักษณ์ วัตถุ หรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกัน

ก. ใช้สีโทนร้อนในการสร้างองค์ประกอบหลักในภาพ เช่นสีแดงของเก้าอี้ ผ้าม่าน เพื่อแสดงถึงพลังอำนาจ สูงศักดิ์ ความมั่งมี ความน่าเกรงขาม อีกนัยหนึ่งก็บ่งบอกถึงความอันตราย ในส่วนที่เป็นมงกุฎ และหน้ากากจะใช้สีทอง เพราะมีความสง่างาม สูงส่ง ร่ำรวย ทำให้ดูเป็นของมีค่า มีราคา

ข. ใช้สีโทนเย็นในการสร้างบรรยากาศที่ตัดกับจุดเด่นในภาพ เพื่อให้ดูสงบ เยือกเย็น และดูเป็นธรรมชาติ

ลักษณะผิว (Textures)

ลักษณะผิว คือ วัสดุที่ใช้ในงานศิลปะ ซึ่งมีความสำคัญต่อความงามในด้านสุนทรียภาพ ลักษณะของพื้นผิว คือลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถจับต้องหรือมองเห็นแล้วมีความรู้สึก ว่า เรียบ หยิบขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นดั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

1. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือ หรือกายสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริง ๆ ของผิวหน้าของวัสดุนั้น ๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากงานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ

2. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตา ลักษณะงานสองมิติ ที่รู้สึกได้จากการมองเห็นด้วยตา อันเป็นผลมาจากการสะท้อนของแสง การดูดซึมแสงของผิวพื้นนั้น ความแตกต่างของผิวสัมผัสก่อให้เกิดความรู้สึกว่าจะสัมผัสได้ด้วยมือ ซึ่งเมื่อได้สัมผัสแล้วกลับไม่มีความแตกต่างตามที่เห็น ผิวสัมผัสประเภทนี้ แบ่งได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

2.1 ผิวสัมผัสที่เกิดจากการตกแต่ง

2.2 ผิวสัมผัสที่เกิดจากธรรมชาติ

2.3 ผิวสัมผัสที่เกิดจากเครื่องมือ

ผิวสัมผัสที่มองเห็นด้วยตา แต่ไม่มีความรู้สึกแตกต่างเมื่อสัมผัสด้วยมือ เป็นผิวสัมผัส 2 มิติสามารถผลิตได้หลายวิธี เช่น การเขียนลวดลาย หรือระบายสีด้วยดินสอ ปากกา หรือพู่กัน ,การพิมพ์ การลอก การถู ,การพ่น การหยด การเท สีที่เป็นของเหลว, การแต้มสี การข้อม วัสดุที่ดูดซึมได้ดี ,การรมควัน และการเผา, การชุบขีด การตัดเป็นชั้นเล็กชั้นน้อย เป็นต้น

ก. มีการใช้ลักษณะพื้นผิวของเก้าอี้ ให้ดูน่านั่ง นุ่มสบาย ด้วยการ คอรั้ง และใช้ผ้าลูกไม้ ปุ่มลายทับลงไปอีกที ด้วยเทคนิคแล้วก็จะออกมาเป็นเก้าอี้บุลายที่ดูโอ้อ่า ราคาแพง ในส่วนของ เครื่องประดับที่เป็นทอง ใช้เทคนิคคอรั้ง แล้วตามด้วยทิวซ (Tusch) ซึ่งมีความโปร่งใส และการเรียง ซ้อนทับกันด้วยเลเยอร์ (Layer) ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ดูมันวาว สมจริง

ข. ก่อนเมฆใช้เทคนิค รับบิ้งอิง (Rubbing Ink) ด้วยตัวเทคนิคแล้ว สามารถทำให้ก่อนเมฆ ดู นวล เบบาง นุ่มฟูอย่างเป็นธรรมชาติ

ค. หินกรวดใช้การป้อนจาก ฟองน้ำแห้งๆ ฉีกเป็นริ้ว จิ้มกับหมึกที่ได้จากการผสมเศษของ ดินสอ ไขกับน้ำมันสนเข้าด้วยกัน จึงทำให้ได้หินที่มีขนาดไม่เท่ากัน ตามธรรมชาติ และใช้การ ซ้อนทับกันเป็นเลเยอร์ (Layer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณว่าง (Space)

บริเวณว่าง หมายถึง บริเวณที่เป็นความว่าง ไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปทรงหรือเนื้อหาในการจัดองค์ประกอบ บริเวณว่างไม่มีขอบเขต ไม่สามารถจำกัดรูปทรงได้ หรือบริเวณว่างที่เป็นรูปทรงภายในขอบเขตของมวล ที่ว่างทั้งสองมิติ ถือเป็นพื้นผิวที่แสดงความกว้างและความยาวและที่ว่างสามมิติ คือ เป็นพื้นผิวที่มีความกว้าง ความยาว และความหนา หรือความลึกหรือ ระยะห่างจากมวลหนึ่งกับอีกมวลหนึ่ง

คำจำกัดความของที่ว่าง คือ

1. ปริมาตรที่วัตถุ หรือ รูปทรงกินเนื้อที่อยู่
2. อากาศที่โอบรอบรูปทรงอยู่
3. ระยะห่างระหว่างรูปทรง
4. ปริมาตรของความว่างที่ถูกล้อมรอบด้วยขอบเขต
5. พื้นที่ระนาบ (Plane) สองมิติ ที่จิตรกรใช้เขียนรูปลงไป
6. การแทนค่าของความลึกลงบนระนาบที่เป็นสองมิติ ได้แก่ การเขียนรูปให้เห็นดวงตาว่ามีความลึก
7. ปฏิกริยาระหว่างน้ำหนักสี และรูปทรงที่มีผลต่อประสาทตา ที่ว่างแบบนี้เห็นได้ชัดเจนในงานจิตรกรรมแบบลวงตา(Op Art) ที่ปฏิกริยาระหว่างที่ว่างกับเส้น น้ำหนักหรือสี ทำให้ผู้ดูเห็นผิวพื้นของภาพลึกลับ ตื้น นูน เว้า เป็นการสร้างความลึกลวงตาอีกวิธีหนึ่ง

ประเภทของที่ว่าง (Types of Space)

ตามลักษณะที่ปรากฏให้เห็นได้ 2 ประเภท คือ

1. ที่ว่าง 3 มิติ(Three Dimension Space)

หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ(Physical) มีความกว้าง ความยาวความหนาหรือความลึก ที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่มีปริมาตร เช่น ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม

2. ที่ว่าง 2 มิติ (Two Dimension Space)

หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ(Physical)มีความกว้าง และความยาวที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ แผ่นภาพ ผ้าใบ กระดาษ หรือที่ว่างระหว่างรูปทรงในงานจิตรกรรมที่มีได้แสดงความลึก

แสดงบริเวณว่างรอบๆเป็นทิวทัศน์อยู่ฉากหลัง คือส่วนที่เป็นที่ว่างโอบล้อมอยู่รอบๆ จุดเด่นของภาพคือ กระจกเงา และผ้าม่าน แผ่กระจายลงมาถึงตรงส่วนที่เป็นพื้น หรือแม้แต่ตรง จุดเด่นของภาพ ก็ใช้ที่ว่างเพื่อแทนการแสดงสัญลักษณ์ ทำให้เกิดภาพลวงตา ทั้งนี้จึงเกิดความ เคลื่อนไหวตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ทำให้ภาพดูโปร่งตา ไม่แน่นจนเกินไป ไม่โล่งจนเกินไป มีการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การจัดองค์ประกอบภาพ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์ และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใด ๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางด้านรูปทรง และคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอา องค์ประกอบต่าง ๆ ของ ศิลปะ อันได้แก่ เส้น สี แสงและเงา รูปว่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดรวมกันนั้น เรียกว่า การจัดองค์ ประกอบศิลป์ (Art Composition) โดยมีหลักการจัดตามที่กล่าวต่อไป อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะ คือ คุณค่าทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเอง หรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปิน นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้น ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นก็ขาดคุณค่าทางความงามไป ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรคงานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

ศิลปินส่วนมากจะแสดงออกในงานของเขาด้วยการใช้โครงสร้างของรูปทรง หรือของภาพที่เป็นสัญลักษณ์ของอารมณ์ จะโดยสำนักหรือไม่สำนักก็ตาม ในการสร้างภาพจำลองของความคิดนั้น เบื้องต้นข้าพเจ้าไม่ได้คำนึงในเรื่องขององค์ประกอบมากนัก นึกถึงแต่ความคิดที่จะต้องนำเสนอมากกว่า แล้วทัศนธาตุต่าง ๆ กับองค์ประกอบศิลป์ก็จะตามมาเอง โดยอัตโนมัติ ซึ่งปล่อยให้เป็นการแสดงออกตามธรรมชาติของตนเองในช่วงเวลานั้น แต่เมื่อได้ภาพจำลองของความคิดให้ออกมาเป็นรูปธรรมมาแล้ว ก็สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

โครงสร้างภาพ

การจัดองค์ประกอบในงานของข้าพเจ้านั้น จะอยู่ในรูปทรงสามเหลี่ยม เป็นการจัดที่เรียบง่าย ไม่มีความซับซ้อนมากนัก เป็นการสร้างดุลยภาพ โดยมักจะใช้การจัดองค์ประกอบให้สองข้างมีความเท่ากัน เพราะสามารถแสดงออกถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้อย่างลงตัว ถ้าจะดูโดยรวมแล้วจะเห็นว่า โครงสร้างของภาพที่เป็นสี่เหลี่ยม อยู่ในตำแหน่งกลางภาพ เพราะข้าพเจ้าต้องการให้รูปทรงของผู้หญิงและเก้าอี้ เป็นจุดเด่นของภาพ จากนั้นรูปทรงผ้าม่าน ซึ่งเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนานข้างจึงเข้ามารองรับเป็นส่วนรองของภาพ และมีบรรยากาศอยู่ด้านหลังอีกที ซึ่งจะพื้นที่ว่างที่ก่อให้เกิดมิติที่ลึกเข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลมกลืน (Harmony)

แสดงการจัดภาพของส่วนประกอบต่างๆ ทางทัศนธาตุ ทั้งรูปแบบของเส้น รูปร่าง รูปทรง ขนาด สัดส่วน แสงเงา บริเวณว่าง และพื้นผิวได้อย่างสัมพันธ์กลมกลืนกันทั้งเทคนิค วิธีการ สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องประสานกับอารมณ์ ความรู้สึกของภาพได้ และช่วยให้งานศิลปะเกิดคุณค่าทางสุนทรียภาพมากขึ้น แต่ส่วนที่เน้นมากที่สุดคือความกลมกลืนกันของความคิดสร้างสรรค์ ทั้งในด้านเนื้อหาเรื่องราว (Theme) เทคนิค (Technique) และรูปแบบ Style) เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถสร้างความกลมกลืนกันตามธรรมชาติได้ รูปร่าง รูปทรงของทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เมื่อนำมารวมกันก็สามารถอยู่ร่วมกันอย่างเหมาะสมกลมกลืน ในส่วนที่เป็นความขัดแย้ง แสดงความขัดแย้งในด้านน้ำหนัก สี แสงเงา ส่วนรวมของภาพมีความเข้มข้นต่างกับส่วนต่างๆ ของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายของรูปทรงที่ต่างกัน ทั้งรูปทรงของคน สัตว์ สิ่งของ และรูปทรงที่สร้างขึ้นเองเพื่อให้คล้ายกับธรรมชาติ แต่สามารถอยู่รวมกันได้อย่างลงตัว ส่งเสริมกันด้วยเรื่องราว เนื้อหาในภาพ และตัวเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

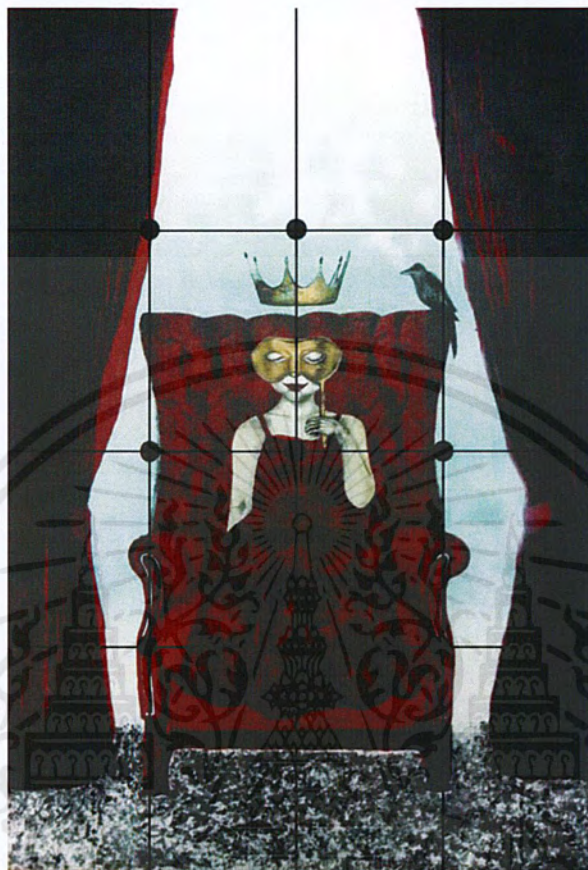
ความสมดุล (Balance)

มีความสมดุลในการถ่วงดุลน้ำหนักให้เท่ากันทั้งสองข้าง ทั้งดุลยภาพแบบสมมาตร คือ ซ้าย - ขวา เท่ากัน ส่วน บน - ล่าง เป็นแบบอสมมาตร คือทั้งสองข้างจะไม่เท่ากัน งานของข้าพเจ้ามี ทั้งแบบ สมมาตร และ อสมมาตร เพราะภาพนี้มีรูปทรงของเก้าอี้ที่เป็นจุดเด่นในภาพ ค่อนข้างหนัก ไปในส่วนล่างของภาพ แต่มีการใช้น้ำหนักจากสี และรูปทรงอื่นๆ มาถ่วงดุลน้ำหนัก ให้ภาพเกิดความสมดุลมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนคือ กฎหมายของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรง และระยะรูปทรง (ชลุต นิมเสมอ 2531:161) ในภาพนี้ ถูกจัดสัดส่วนตามขนาดและ ที่ว่างของรูปทรงให้พอดีและสัมพันธ์กัน ซึ่ง จากรูป มีลักษณะตามธรรมชาติ ของ คน สัตว์ สิ่งของ ซึ่งโดยทั่วไปถือว่าเป็น สัดส่วนตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุด หรือจากรูปลักษณะที่เป็นการ สร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น Gold section เป็นกฎในการสร้างสรรค์รูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า "ส่วนเล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่าสัมพันธ์กับส่วนรวม" ทำให้สิ่งต่างๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในภาพมีทั้งเรื่องของ สี และ รูปทรง โดยใช้สีแดงในส่วนของจุดเด่น ใช้สีอ่อนในส่วนของพื้นหลัง ซึ่งการใช้สีที่ตัดกัน กับส่วนอื่น ก็จะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงานได้แม้มีความแตกต่างกันในบางส่วน และในส่วนรวมยังมีความกลมกลืนเป็นเอกภาพเดียวกัน ทำให้จุดเด่นถูกผลักรอกจากรูป เกิดความเป็นเด่นในเรื่องของสีเป็นอย่างมาก ส่วนเรื่องของรูปทรง มีการจัดองค์ประกอบให้จุดเด่นอยู่ตรงกลางภาพ จะเห็นความเป็นเด่นได้ชัดเจน ในส่วนของรูปทรงหลัก (หมายเลข 1) ความเป็นรองจะอยู่ด้านซ้าย – ขวา ของภาพ (หมายเลข 2) และจุดอื่น ๆ จะเป็นตัวชี้นำมายังจุดที่ถูกกำหนดให้เป็นจุดเด่น ดังนั้นจึงสามารถรับรู้ได้เลยว่าสิ่งที่ถูกให้ความสำคัญในภาพนั้น อยู่ตรงกลางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในภาพนี้ เกิดจากพื้นที่ว่าง (space) ระหว่างรูปทรงต่าง ๆ ในงาน กับส่วนที่เป็นพื้นหลัง ทำให้ดูมีการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในงาน หรือเกิดจากการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรง หรือน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในโลกแห่งความจอมปลอมนี้ ไม่มีตัวตนของสรรพสิ่งที่มีชีวิต ทุกอย่างว่างเปล่า สิ่งที่เป็นที่ผูกมัดมนุษย์โลกให้ลุ่มหลงอยู่ในสิ่งจอมปลอม สิ่งหลอกลวง คือ ความเชื่อที่ว่า มนุษย์แต่ละคน จิตหรือ ร่างกาย เป็นสิ่งที่ถาวร มีความติดขัดกับสิ่งต่าง ๆ ความชอบ ความเส่นหา ความต้องการ ราคะ ความละโมภ ความเกลียดชัง การมุ่งร้าย การปรารถนาร้าย ราคะและความปรารถนาในสิ่งที่ป็นรูปธรรม และที่สำคัญคือ ความตื่นเต็นดีใจกับการสร้างสิ่งจอมปลอม สิ่งลวงตา มายา ติดอยู่กับสิ่งที่หลอกลวงตัวเองและความ โง่เขลาของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสิ่งลวงตา คิดว่าเป็นสิ่งจริงแท้ นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มองไม่เห็นถึงความไม่ยั่งยืน และความทุกข์ในสิ่งที่ป็น และความเจ็บปวดที่ติดมากับสิ่งเสพติดเหล่านี้ อยู่ในภาวะของการมีชีวิตอยู่กับสิ่งลวง ทุก ๆ อย่างเหล่านี้ถูกกำหนดขึ้นมา ถูกไต่ตรองและถูกผลกระทบ ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ไม่คงทน ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจาก ความฝัน การวาดภาพในอากาศ ภาวะของภาพลวงตา ทั้งหมดถูกสร้างมาจากความนึกคิดสิ่งต่าง ๆ ถูกสร้างขึ้นมา ย่อมมีการเนาเปื้อยผูกพันตามธรรมชาติ สุดท้ายก็สิ้นสลาย เป็นเวลานานมาแล้วที่จิตและความคิดเห็นของแต่ละสรรพสิ่งใน โลกแห่งความไม่แท้จริงนี้ ถูกครอบงำด้วยกิเลสตัณหา สิ่งลวงตา และด้วยจิตที่ถูกครอบงำ สรรพสิ่งที่มีชีวิตก็ถูกทำให้มีกิเลส จิตเป็นทาสของภาพลวงตา ติดอยู่กับสิ่งมายา โลกอยู่กับสิ่งเพิดเพลินจากประสาทสัมผัสทั้งหก โลกอยู่กับการเป็นปัจเจกบุคคล และโลกกับความหลงผิดในภาพมายา ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยในเรื่องที่เป็นสาเหตุของสิ่งเหล่านี้ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่คาดเดาไม่ได้ ซึ่งคนเราต่างก็เคยได้ประสบพบเจอมาแล้วทั้งสิ้น ต่างกันเพียงแค่ว่าจะได้พบในรูปแบบใดเท่านั้น ทั้งนี้จึงส่งผลต่อความรู้สึกในการแสดงออกผ่านทางการสร้างสรรค์เป็นงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบเป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้น ผนวกกับแนวความคิด และอารมณ์ความรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเองมาถ่ายทอดเรื่องราวในผลงานชุดนี้ การสร้างผลงานแต่ละชิ้นของข้าพเจ้าต้องใช้การหาข้อมูล การทดลองเทคนิคใหม่ ๆ การเรียนรู้สิ่งใหม่จากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงกระบวนการทางความคิด การแก้ปัญหาในงานศิลปะอย่างถูกต้อง รวมทั้งทำให้เกิดความเข้าใจในทุก ๆ ด้าน ของการปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบ แบบแผน

การค้นคว้าและ การปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้บรรลุจุดประสงค์ในระดับที่ข้าพเจ้าพึงพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ เรื่องของความเข้าใจ และกล้าที่จะปฏิบัติงานในเทคนิคใหม่ที่ไม่เคยได้ทำ รวมถึงได้ศึกษาในเรื่องที่เลือกมานำเสนออย่างลึกซึ้ง ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ซึ่งหลาย

เรื่องราว หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ระหว่างสร้างผลงาน ทำให้เกิดความสุขและแรงบันดาลใจ มีกำลังใจที่จะพยายามพัฒนาความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานต่อ ๆ ไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปนิพนธ์ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมานี้ มีปัญหาในเรื่องของการปฏิบัติงานอยู่บ้างทั้งในส่วนของเทคนิค และความคิดที่ไม่ลงตัว ซึ่งเกิดจากการขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญ การวางแผนที่ดี การเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และการรับฟังคำวิจารณ์ คำแนะนำจากคนรอบข้าง จึงเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- วิน เขียมอ่อง. 2553. **มายาจิต รู้แล้วเหยียบไว้**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์
- David J. Lieberman (เดวิด เจ.ไลเบอร์แมน). 2553. **เปลี่ยนใจใครก็ได้ตามใจคุณ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วีเลิร์น, สนพ.
- นิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ (แม่พิมพ์หิน) : **FREEZE**. 2551. กรุงเทพฯ : ทวีศักดิ์ ศรีทองดี
- ภาพยนตร์เรื่อง **The phantom of the opera** (แฟนท่อม หน้ากากปีศาจ). 2548. ผู้กำกับ โจเอล ชูมาค เกอร์
- ภาพยนตร์เรื่อง **Dorian Gray**. 2009. ผู้กำกับ Oliver Parker
- Oriental Princess. [Online]. Available : <http://www.orientalprincess.com>
- Social science All rights reserved. Engine by iGetWeb.com. 2005-2011. **พฤติกรรมมนุษย์และความหมายของพฤติกรรมมนุษย์** [Online]. Available : <http://socialscience.igetweb.com/index.php?mo=3&art=101945>
- ทฤษฎีการมองเห็นสีของมนุษย์ [Online]. Available : <http://www.rmutphysics.com/charud/naturemystery/colour/colour.htm>
- Buddhist Instruction Ministry. 2547. **Fundamental Buddhism Explained Summary in Thai**. [Online]. Available : <http://www.fundamentalbuddhism.com>
- วัดป่าโนนวิเวกดอกคอม. 2553. **พระพุทธศาสนา**. [Online]. Available : <http://www.watpanonvivek.com>.
- นานาจิตตัง. 2550. **ปีศาจจิ้งจอกเก้าหาง**. [Online]. Available : <http://www.oknation.net/blog/yorwor/2007/07/08/entry-2>
- Papangkorn Wongchitwan. 2552. **เปลือกสมมติ มิหุดความงามแห่ง “จิตใจ”**. [Online]. Available : <http://portal.in.th/u-research/pages/3478/>
- รักพงษ์. 2553. **Dorian Gray ความงามอันเป็นอมตะกับราคาที่ต้องจ่าย**. [Online]. Available: <http://www.oknation.net/blog/rukpong/2010/02/02>
- Mayajit. 2554. **รู้เท่าทันมายาจิต ด้วยจิตพุทธะ**. [Online]. Available: <http://www.oknation.net/blog/mayajit>
- Onemoon in. 2553. **Dorian Gray**. [Online]. Available: <http://onemoon.wordpress.com/2010/02/08/dorian-gray>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน Maya 1, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 66x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Maya 2, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 66x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Maya 3, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 66x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Maya 4, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 66x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Maya 5, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 66x95 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ชาลิศา วงษ์มั่งคด
 วัน เดือน ปีเกิด 19 มกราคม 2532 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 2/33 ถ.เสมาฟ้าคราม ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130
 E-mail : kanazey_pilot@hotmail.com
 ประวัติการศึกษา โรงเรียนศรีจิตรา
 โรงเรียนอัมพรไพศาล
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ และทุนการศึกษา

2552

- รางวัลชนะเลิศอันดับ1 การแข่งขันวาดภาพประเภทสีพาสเทล โครงการสี “ Van Dyke ”

2553

- รางวัลสนับสนุนศิลปินรุ่นเยาว์ ของการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 27
- ทุนการศึกษา กองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “ มุฉนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ” ครั้งที่ 10
- ทุนการศึกษา “ ทุนสร้างชื่อ ” สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- เกียรติบัตร นักศึกษาดีเด่น ประจำปีการศึกษา 2553 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการแสดงผลงาน

2552

- ร่วมแสดงผลงาน การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 26 ณ หอศิลป์ พระราชวังสนามจันทร์
- ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการเปิดบ้าน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ร่วมแสดงผลงาน ศิลปกรรม “ นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ” บริษัท โตชิบา ครั้งที่ 21 ณ หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ

2553

- ร่วมแสดงผลงาน การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 27 ณ หอศิลป์ พระราชวังสนามจันทร์
- ร่วมแสดงผลงาน Feat.ของกุ่มนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ร่วมแสดงผลงาน การแสดงผลงานภาพพิมพ์ ศิลปกรรมร่วมสมัย ของมหาวิทยาลัยนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น